

De morte Textoris.

Et resonam digitis sollicitaret ebur:
Ad citharæ pulsam mouere cacumina montes,
Atque sua letus sponte salinit aper.
Haud aliter Textor vibras laxante camena,
Tardipedi potuit subdere vulcar equo.
Atque soporatos à somno pellere glires,
Et bello insuetas cogere ad arm. manus.
Pertigerat Latios Textoris gloria fines,
Ereptura tibi Quintiliane togam,
Quum subito exarsit miseros qui regibus equat,
Parcarum impatiens sanguinet, que furor.
Textorem nostræ inuiderunt fata Naxaræ,
Fata inquam doctis insidiosa viris.
Sed nōne hac causa culpam excusabo Sorores?
Digna est compedibus dignaque culpa focis.
Si vox integritas fides non mouerit, atque
Inter nos iunctæ fedus amicitie,
Flectere vos hominis potuit doctrina sepulti,
Et multis probitas discutienda modis,
Quodque magis crucior, vel quod mihi suscit. iras,
Nondum finierat Dia iuuenta iocos,
Nec primum compleerat iter venolubilis etas,
Quam dedit extremum mors inimica diem.
Equid vos igitur sceleris patrasse putabo?
Luctur amne vnius creditis esse pite
Si vos supplicio Rhadamanti traxerit ira,
Non satis ad penas Tartarus vnus erit.
Sed quoniam nihil hic luctus nec proficit ira,
Nec motus animos verba cruenta leuant
Textoris cinerem muse seruate, reliquit
Ingenij suum Textor, opesque sui.
Interea ablatum nobis tutabere vatem
Mileti Aoni prima lucerna gregis
Si te celsus amor studiorum allegerit vnquam
Hæc tibi seruandi cura parentis erit.
Vos quibus ingenium Textor suffecit & artem,
Huic cineri violas, turra, facisque date.
Quando etiam ante oculos versabitur umbra sepulti,
Dicite, Textoris moliter ossa cubent.

FINIS.

CORNVCOP
PIÆ IOANNIS
RAVISII TEX-
TORIS EPI-

TOME.

*Quæ res, quibus orbis locis abundè
provenient, alphabetico or-
dine complectens.*

L V G D V N I,
APVD ANT. GRYPHIVM

M. D. LXXXV.

R. F.

*Amphitryoniadem mouit Calydonius amnis
Fortia pro molli praelia Marte gerens.
Non tulit Alcides inuictum tam male vinei,
Quam bene victori Deianira fuit.
Dū fugit in formas, taurique in imagine pugnat,
Et victus mugit trux Achelous humi,
Iam simul & putchram cum cornu perdit amicam:
Non nihil at laudis frons lacerata dedit.
Fudit opes varias pleno bona copia cornu,
Et sacrata suis pendet adusque tholis.
Quum reparat Textor totum dum permeat orbem,
Omnia perlustrans, ut meliora ferat.
Hos rexit flores solus quos nouit Apollo,
Quosque suis hortis clara Minerva legit.
Victor Alexicacus domitor virtute laborum
Pandit Textori quò via laudis eat.*

AD DOCTISSI-

MVM VIRVM BLA-
SIVM MADRONETVM

RAVISII TEX-

TORIS

EPIGRAMMA.

*Vllāne librorum poterit satiare supelles,
Nulla tuam Blasi bibliotheca sitim?
Nō adeò feruet, quē laesit aquatica dispas.
Aut bibitis Hydrops in saturatus aquis:
Ut ibi perpetuis studiis furiosa cupido.
Crescit & ad Musas impetuofus amor.
Si facis hoc, multo ut possis ditescere lucro,
Magnarūque tibi crescat aceruus opum,
Desine: te noſter poterit saturare libellus,
Sis licet immani Crassus auaritia,
Omnia munifico dabit hac tibi copia cornu,
Et Phrygio poteris ditior esse Mida.
Vis aurum & gemmas? Est gemmis diues & auro.
Vis ferrum & chalybem? Ferrum habet & chalybem.
Fingere vis stauas? Bimaris dabit era Corinthi.
Quaris habere rosas? floret ubique rosis.
Vis armenta? dabit Spartani armenta Galeſi.
Quaris mella? dabit quicquid Hymmettus habet.
Fingere vis crines, vel corpus aromate? plena est.
Quaris aues? auibz plena & operata sonat.
Quaris opes alias? Rhodium tibi proferet imbrem.
Vis cerasos? cerasus plurima ubique rubet.*

*Vis mensas? mauri citrum tibi mitter Atlantis.
 Pruna? dabit quicquid prisca Damascus alit.
 Dat cedros Libani, dat quas pari Ida, cupressos,
 Cynnama, qua mittit diues odoris Arabs.
 Lucrini conchas, Graia Sicyonis alutam,
 Hic dabit Argos equos India diues ebur.
 Electrum Aethiopes fruges Cerealis Eleusis,
 Hybla fauos, flores Enna vetusque Samos.
 Ostrum antiqua Tyros, lanas imbelle Tarentum,
 Sassinia lac, Memphis stamina Sparta canes.
 Ne tua maiores removentur seria nugae,
 Hoc licet exiguo munere diues eris.
 Non tot opes habuit Babylon, non prisca Corymbus,
 Non tot sceptriferi possidet arca Iouis.*

CORNVCOPIAE
IOANNIS RAVISII
TEXTORIS EPITOME
 P R A E F A T I O.

NON video, unde sequens opusculum (quod rerum multitudine CORNVCOPIAE appellare libuit) commodius ac decenter magis auspiciari liceat, quam ab Auro. Scribit Plinius, Senatum Romanum longo tempore exiguum habuisse aurum: adeo, ut quum a Gallis capta urbe pax emeretur, non plus quam mille pondo dari poterint. Homerus scribit, Viros olim crinibus aurum implicuisse: ut nunc frequens est, & peculiare Anglis, aureas catenas collo inuolutas ostentare. Gallos cum auro pugnare solitos Torquatus est indicio. In Quintiorum familia aurum nec foeminas quidem habere moris fuit. Romani, auxiliares externos torquibus aureis donauere, ciuicos non nisi argenteis: Creuit paulatim omnium rerum luxuria, quum homines gustato voluptatis succo lapsi sunt in ebrietatem. Nam Bruti temporibus, mulieres pedibus aurum gestare coeperunt, nedum collo & digitis. Poppaea Neronis uxor soleas aureas suis equis fecisse legitur. Antonius Triumuir corporis excrementa non nisi uasis aureis excipiebat. Ferunt Agomen celum, Alexandri magni praefectum, aureis clauis crepidas suffixisse. Aureus nummus post annum LXXI. percussus est, quam argenteus. Spartacus interdixit castris suis, ne quis aurum haberet aut argentum. In Tyris alueo oppidum est Babytace, cuius incolae mortalium soli aurum in odio contrahunt. Elseni quoque (ut idem testatur libro v.) ab occidentali litore sine ulla foemina & sine pecunia degunt. Quod utinam imitarentur nostrates. Non tot insidiis humana uita circumueniretur. Non esset tam frequens venenorum usus. Omnes maiore animi tranquillitate uiuerent, & profundiore dormirent somno. Cessarent, quae inde enascuntur, belli contagia. Neque aliena prosperitas retorto limaretur oculo. Sed surdis cano. Si me rupero, quod iam inualuit malum non solum non abolebo, sed nec minua quidem. Auro nihil igne deperit. Propterea tutum est ab incendiis, & rogis durante materia. Quinimo quod sepius arsit proficit ad bonitatem. Aurum ubi igne probatum est, uocatur obrizum & purum. Si auro

liquefcenti gallinarum membra misceantur, consumunt illud in se, ita hoc venenum auri est inquit Plinius. Verrius apud eundem testis est, Tunica aurea triumphasse Tarquinium Priscum. Nunc veniendum est ad institutum dicendumque de iis locis, in quibus plurimum auri quondam repertum est.

L O C A D I V E R S I S R E B V S A B V N - D A N T I A.

Auro, & aurifodinis.

M Hispaniam metallis omnibus, necdum auro abundare docet Plin. Metallis (inquit) plumbi, aris, argenti, auri, tota ferme Hispania scatet. Er lib. 33. Vicenna (inquit) millia pondo auri, ad hunc modum annis singulis Asturiam, atque Galleciam & Lusitania præstare quidam crediderunt, ita ut plurimum Asturia gignat. Item Strabo: Aurum (inquit) argentum, æs, ferrum nusquam terrarum, neque tantum neque tam probatum generari ad Tyberij usque tempora compertum est.

Iberia pars est Hispaniæ, quæ intra Iberum fluvium continetur, quam aurifodinis claræ esse, præter quæ iam diximus, docet etiam Carmen Papinij lib. 3. Syl. scribentis: Quicquid ab auriferis eiecit Iberia fossis.

Possidonius scribit M. Marcellum exegisse tributum ex Celtiberia Hispaniæ parte ad talenta D C. Ex quo coniecturam facere est (inquit noster Budæus) Celtiberinam gentem numerosissimam fuisse, & pecunia abundantem. Eadem ob causam Catullus Celtiberiam vocat Cuniculosam: id est Cuniculis, seu fodinis refertam, ubi ait: Cuniculosæ Celtiberiæ fili.

Quis insciabitur Tolosam Galliæ oppidum auri plurimum habuisse, quum Trogi testimonio, in eo reperta sint auri centum & decem millia pondo, argenti quinquies decies centena millia: Quæ summa quanti sit æstimanda, hinc licet observare, quod singula pondo minoris centum aureis solatis æstimari nequeant. Hoc autem oppidum quum Q. Cepio Consul diripuisset, quisquis ex ea direptione aurum attigit, misero eruciabilique exitu perit, inquit Cellius. Vnde natum adagium, Aurum habere Tolosanum, in Calamitosos.

Dalmatia regio est Illyrica, in qua aurum inuentum est principum Neronis, tanta quidem copia, ut quinquagenas quotidie

libras

libras effunderet. Staius libro 1. Syl. Robora Dalmatico lucent satiata metallo.

Dardania populi sunt Indiæ, auro fertilissimi, ut Sæta populi argenti. Autor idem Plin. lib. 6. In eorum regione formicæ aurum ex cauernis egerunt, cuius raptores, si corripiant, lacerant.

Pangæus mons est Thraciæ, quem auri fertilem esse docet Herodotus in Polyhymnia. Hæc iter (inquit de Xerxe loquens) præter eos montes à manu dextra relinquens montem Pangæum magnam atque excelsum, in quo aurea sunt & argentea metalla. Plinius scribit, Auri metalla & conflaturam à Cadmo Phœnicæ in Pangæo monte reperta.

Capitalia mons est Indiæ, auri itidem ferax. Plinius lib. sexto de Indo loquens: Narca, inquit, deinde quos claudit mons altissimus Indicorum, Capitalia. Huius in colæ alio latere auri & argenti metalla effodiunt.

Italiam auri fertilissimam fuisse contendit Verg. li. 2. Georg. dicens: Hæc eadem argenti riuos, ærisque metalla Ostendit venis, atque auro plurima fluxit.

Clitarchus apud Plinium testis est Aethiopicæ maris insulas adeo fuisse opulentas, ut in earum vna incolæ equos talentis auri permutarent.

Laureos est regio Atticæ, auri venis frequens. Vnde natum adagium, Noctua Laureoticæ: de pecuniarum copia, quoniam numismatis Laureoticis Noctuarum figura insculpebatur. Hoc debemus Erasmo.

Plinius libro 33. cap. 3. scribit, *Suanorum* gentem auri copia usque adeo abundare, ut regnum ipsum velleribus aureis, trabibusque & columnis aureis & argenteis vbique scatere.

Dathus fuit Thasiorum colonia, quæ quod auri venas habuerit, proverbio sequenti locum fecit, Dathus bonorum. De conferta reum opulentia, inquit Erasmus.

Thasus insula (cuius incolæ Thasij dicuntur) aurea quondam vocata est à copia auri quod ibidem effodiebatur.

Inter loca auri feracia nonnulli etiam fluij numerantur, ut *Tagus* Hispaniæ, *Padus* Italiæ, *Hebrus* Thraciæ, *Pactolus* Asiæ, *Ganges* Indiæ. Autor Plin. lib. 33. cap. 4. Quibus additur *Hermus*, *Iberus*, *Idas*, *spes*. De *Gange*, Paphilus Saxus de laudibus Veronæ: Sic Benace tuos æquat pater optime pisces, Diuitis ut fulvas marmora Cæcis opes. Benace nomen est lacus. De *Hermo*, Mar. li. 8. Nō illi satis est turbato sordidus auro Hermus, & Hesperio qui sonat amne Tagus. Hinc opes Hermæ dicuntur à poetis. De *Tago*, Glaudivianus li. in Ruffin. Nō Tartessiacis illū satiaret arenis Tepestas pretiosa Tagi. Itē Plin.

libro 4. cap. 22. Tagus, inquit, auriferis arenis celebratur.

De *Pactolo*, Claudia, in Panegyri Probi, Quantas per Lydia cul-
ta Despumat rutilas diues pactolus arenas.

Iberus quoque Hispaniæ fluvius auriamenta quandoque ferrur
habuisse. Vnde Claudianus de Cōsulatu Manlij Theodori: Lentus
Arar, Rhodanúsque celer, & diues Iberus.

De *Idaspe*, Stadius libro 8. Thebai. Ceu modo gemmiferum thyr-
so populatus Idaspem.

Hytanis, flumen est Carmaniæ, portuosum & auro fertile, inquit
Plin. lib. 6 cap. 23.

Strabo ait *Turditanorum*, Hispaniæ populorum, gentē fuisse opu-
lentissimam, ut quæ à Carthaginiensibus quondam inuenta sit
præsepibus vtens argenteis.

Astures populi Hispaniæ, Calæcis proximi, aurifodinis quondam
nobilitati. Syl. Sed scelerū causas aperit deus improbus Astur Vi-
sceribus laceræ telluris mergitur imis, Et redit infelix effosso
concolor auro.

Argento, & Argentifodinis.

Præter quæ iam diximus loca, sunt & alia venis argenti memo-
rabilia. Strabo ait, *Alyzones* populos esse iuxta Pharnaceam insu-
llam, qui habent venas argenti & ferri. Interpretes Strabonis: Hinc &
Alyzonas, Odusque & Epistrophus vna longinqua ex Alyba du-
cunt, argenti vbi vena est.

Alyba regio est nō præcul Myfia, in qua Homerus ait esse ar-
gentifodinas.

Satas Indiæ populos argento abundare docet Plin. lib. 6. Ferti-
lissimi (inquit) sunt auri Dardæ, Satæ argenti. Sed omnium in In-
dia propè non modò in hoc tractu potentiam claritatēque vici-
cunt Prasi, amplissima vire, ditissimaque Palibotra.

Chrysas, & Argyras, idē Plin. Indiæ populos, facit auro & argē-
to fertiles. Quod etiā vtriusq; dictionis etymologia cōprehendit.

Sardiniam argento fertilem esse, docet Archirenius illo carmi-
ne: India ebore, argento Sardinia, & Attica melle.

In *Saxonia* Salinæ sunt vberriimæ. Præterea argentifodinæ apud
Gostardā oppidum, ab Othone primo inuentæ. Autor Volaterra.

In Augustudunorum, seu Eduorum Diocesi pagus est *Cibria-*
cum nomine frequentibus argentifodinis clarus. Sunt & loca eisdē
agro vicina, itidem argenti venis laudatissima, vt *Mayerium*, Calci-
montium. Est & ibidem alius locus argenti feracissimus, *Boqui-*
nium nomine.

Aure.

Politianus in Nutrici *Amyclas* vocat *Ærisonas*, quod ære (vt
conicio)

conicio) claruerint. Sic autem scribit: Ceu maximus ille Aerifo-
nas pedibus qui quondam inductus Amyclas.

Themeje oppidum est Cypri, in quo præstantissima æris metalla
fuisse, docet carmen illud Papinij lib. 1. Sylua. Et quis te totis The-
meje dedit hausta metallis.

Fuit & eiusdem nominis oppidum in Brutis Italiæ, conditum
a b Antonis (Latinis *Thempsa* dicitur) cui hæc metalloru laudem
adferunt nonnulli.

Corinthus vrbs Achaïæ à Sisypho latrone cōdita, vsque ad æris
præstantia nobilitata est, vt eo facta vasa in deliciis haberentur,
aurique & argenti prætium transcendere. Vnde Corinthiaris à
Trāquillo in Cæsare Augusto, vocatur amator huiusmodi vasorum
immodicus. Quid. lib. 6. Met. Orchomenosq; ferax, & nobilis ære
Corinthus. Plinius ait celebritatem æris esse in Asia, fuisse quon-
dam in Campania, nunc esse in Bergomatium agro.

Idem Plin. scribit in *Caristo* insula, marmoris optimi ferace, æs
primum repertum fuisse.

In *Dodona* Molossorum ciuitate fuit oraculum & officina æris
præstantissimi: quod quum optimè resonaret, fecit locum prouer-
bio, *Ære dodonæo loquacior.*

Armentis.

Galesum fluvium Calabriæ, armentis abundare arguit Stadius lib.
2. Syl. dixen: Et Lacedæmonij pecuaria culta Galefi.

Britannia (quæ nunc Anglia dicitur) terra est frugifera, pecore
abundans, auro, argento, ferro, plumbo, pellibus, mæcipiis, canibus
etiam venaticis, vt inquit Strabo. Cicero tamen in Epist. ad Treb.
ei tantam sterilitatis notam inurit vt ne scrupulum quidem argen-
ti in ea reperi dicat. At nunc res aliter se habet.

Gellus lib. 10. Noct. Atti. Coniectare (inquit) ob eandem causam
possumus, quod *Italia* olim esset armentosissima: multamque (quæ
appellatur suprema) institutam in singulos dies, duarum ouium,
& x x boum, pro copia scilicet boum, proque ouium penuria.

De *Calabria*, Horat. lib. 1. Ode. 3. Nō æstuosæ grata Calabriæ Ar-
menta, non aurum, aut ebur Iodicum.

Thraciam abundare armentis docet Seneca in Troade, Meliôr-
que sætu, Fortis armentis lapidosa Thrace.

Aurges Apollinis filius fuit armatorum multitudine ditissimus.
Vnde natum Adagium, *Aurige* stabula repurgare.

Habuit *Iob* Idumæus septem millia ouium, tria camelorum,
quingenta iuga boum quingentâque asinas.

Erithræa insula est Hispaniæ, quæ Strabo ait tantæ fecunditatis esse,
vt pecudes pabuli copia sit necesse excreatione sanguinis purgari.

Asparagis.

Asparagus dici potest virgultum, seu herba in virgulta & caule cretices, ab asperitate: vel Asparagus externa lingua significat fruticem. Hoc autem frutice *Raenennam* & *Germaniam* abundare docet Plin. lib. 19. De Raenna Martialis in Xenii: Mollis in æquorea quæ creuit spina Rauenna, Non erit incultis gratior Asparagis. Suetonius scribit Casarem ad exprimendam rei alicuius velocitatem consuesse dicere, Velocius quam Asparagi coquantur. Hic frutex à Plinio vocatur Corrua.

Afinis.

Afinos optimos *Arcadia*, & in Italia *Reate* mittunt. Autore Plin. Quos propterea Peloponnesiaci illinc sibi emebant. Varro libr. 2. de Re rustica, cap. 1. Hoc enim (inquit) nomine afini Arcadici in Græcia nobilitati, in Italia Reatini vsque eò, ut mea memoria afinus venierit festertius millibus 2 x. & vnæ quadrigæ Romæ constituerint quadringentis millibus.

Antron fuit Thessaliæ ciuitas, nomen inde sortita, quod cauernis & specubus abundaret. Illic aiunt afinos insigni quondam magnitudine fuisse. Vnde proverbium effluxit. Antronius Afinus.

Plinius lib. 8. cap. 30. scribit in *Africa* multitudinè esse afinorum syluestrium. Idem ait afinos cornu armatos in India reperiri.

Aluta.

Sicyon vrbs fuit in Achaia non procul Corintho in qua teste Cic. calcei molles & muliebres fieri solebant. Vnde Aluta Sicyonia dicitur Bapt. Pius lib. 4. Eleg. Aut sibi si modico Sicyonia vincet Aluta, Aethereos pellis aut heredosâ pedes. Est autè Aluta cornu, quo calcei fiunt. Hinc Alutarij dicuntur calceolarij.

Amomo.

Amomum herba est seu arbuticula odoris suauissimi, in *Affyria* frequens & *Armenia*. Vergil. A egl. 4. Affyrium vulgò nascitur Amomum. Amomum *Armenium* est optimum deinde *Medicum*, postea *Poticum*. Plinius. Nascitur (inquit) in Armeniæ parte, quæ vocatur *Orenæ*, & in *Media*, & in *Ponto*.

Arboribus.

In *Fortunatis insulis* arbores sunt tantæ proceritatis, ut ad eximios pedes molefcant. Plin. lib. 6. cap. 23.

Sunt & in *India* arbores adeò proceræ ut sagittis superari nequeat. Hæc facit vbertas soli, tēperies cœli, aquarū abundantia. Plin. lib. 7. Idem lib. 5. ait, imas Atlatis radices densis altisq; repletas syluis, incognito genere arborū, quarū enodi nitore spectabilis sit proceritas, Frōdes cupressis similes, tenuiq; lanugine opertæ, quibus addita arte vestes Bombyci similes confici valeant.

Cyr.

Cyrenæicus quoque ager arboribus fertilis habetur, inquit idem Plinius libro. 5.

In *Herocynia sylua* tanta est arborum multitudo, tanta roborum vastitas, ut idem Plin. lib. 16. dicat, colles occurfantium inter se radicem atoli reperculsu.

Caucasum montem arboribus abundare innuit Proper. lib. 1. Et nemo omne sâras intendat vertice syluas, Vrgetur quantis Caucasus arboribus.

Apibus.

Peruulgatum est ex lectione poetarum, *Hyblam* Siciliæ, *Hymettum* Atticæ montes apibus & mellis optimi copia abundare. De *Hybla* Ouidius: Quot lepores in Atho, quot apes pascuntur in *Hybla*. Martial lib. 7. Pascat & *Hybla* meas, pascat *Hymettus* apes. Eadem ratione *Hymettus* Florens *Lucretio*, *Dulcis* *Iuuenali*, & *Val. Flacco*, *Olenis* *Statio* dicitur.

Apris.

Hoc argumento poetæ *Erimæthum* *Arcadiæ* montis apris abundare dicunt, quod ibidem *Hercules* furiosum illum, & memorabilem aprum interfecerit. Vnde *Stroza* filius in venatione: *Amphitryoniades* in monstrifero *Erymanto* *Fulmineum* sic pressit aprum.

Auibus.

Scribit Plinius lib. 6. *Fortunatis insulas*, & copia pomorum, & auium omnis generis abundare. Vide cap. 32.

Peneus fluius est *Thessaliæ*, vndis *Lucidis* amœnus, viridanti riparum gramine, & canoro auium concentu.

Arcubus.

Omnes ferè populi *Orientalis* arcu, & sagittis claruerunt, quibus annumerantur *Scythæ*, *Getæ*, *Cretenses*. De *Armenia* *Lucaus* lib. 8. *Armenicisque* arcus, *Scythicis* intendite neruis.

De *Itthyra* vrbe *Parthiæ*, in *Tauro* sita, idem *Luca*. lib. 7. *Tunc* & *Itthyra*. *Medique*, *Arabesque* soluto *Arcu* turba *minax*, nusquam rexere sagittas.

De *Cydone*, vrbe *Cretæ*, *Horatius* lib. 4. *Carmi*, *Primusve* *Teucer* tela *Cydonio* *Direxit* arcu. Item *Vergilius* in *Buco*. Ire libet. *Partho* torquere *Cydonia* cornu *Spicula*.

De *Gorthyna*, vrbe *Cretæ*, *Ouid*. lib. 7. *Metamor*. *Nec* *Gorthyniaco* *calamus* leuis exit ab arcu.

Arenis.

Ethiopia scater arenis, iuxta *Marulli* testimoniū dicentis: *Nec* perusti minuit, aut feruor soli, *Diuesque* arenarum *Ethiops*.

Hammanientes *Cyrenaicæ* regionis populi, vndique arenis circumdantur. Autore *Plin*. lib. 5. cap. 5.

A. 112

Arundinibus.

Ouidius lib. 5. Fast. vocat *Tybrim* arundiferum, ab *Arundinibus*, vbi ait: *Tybris* arundiferum medio caput extulit alueo. Eadem ratione *Catullus* vocauit *Gnydon* arundinosam: Quæque *Ancona*, *Gnydon*que arundinosam *Colis*.

Scribit *Plin.* lib. 7. in *India* esse arundines tantæ proceritatis, vt singula internodia alueo nauigabili ternos interdum homines ferant, Idem. *Arundini* (inquit) *Indicæ* arborea amplitudo: *Nauigiorum* etiam vicem præstant singula internodia. Circa *Acesinum* amnem maximæ nascuntur. *Didorus* in tertio ostendit *Indorum* regis *Staurabatis* potentiam in nauigijs non paruam constitisse, quæ ad quatuor millia ex arundinibus fluuio accommodanda aduersus *Semiramidis* vires confecit. Ferunt enim (inquit idem autor) flumina, locaque palustria arundinum copiam, ita crassarum habere, vt nequaquam eas homines vlnis amplecti queant. Et his naues optimæ fiunt, propter arundinum robur.

Aulæis.

Babylonij primi omnium diuersos colores picturæ intexuerunt, vnde & *Plautus* *Babylonica* vocat *Peripetasmata*. Et *Iosephus* *Aulæum* *Babylonium*. *Martialis* quoque lib. 8. Non ego pretulerim *Babylonica* picta, superbè *Texta* *Semiramia* quæ variantur acu.

In *Sarra* *Phœnicia* vrbe (quæ alio nomine *Tyros* appellatur) claruit vsus purpuræ, vnde & *Vergilius* *Sarranum* vocat *Ostrum* lib. 2. *Georgi*. Vt gemma bibat, & *Sarrano* dormiat *Ostro*. Eadem ratione *Iuuenalis* *Aulæa* vocat *Sarrana*.

Claruit & *Aulæis* *Pergamus* vrbs *Asiæ*, quæ eius loci rex *Attalus* reperisse dicitur. Vnde & *Attalica* dicuntur. *Syllius* libro 14. Quæ radio celat *Babylō*, vel murice picto *Læta* *Tyras*, quæque *Attalica* variata per artem *Aulæis* scribuntur acu, aut *Memphitide* tela. De his intellexit *Horatius* dicens, *Attalica* conditionibus Nunquam dimoueas, vt triabe *Cypria* *Myrtoum* pauidus nauta fecet mare.

Lucretius quoque *Aulæa* commendat *Britannica*.

Angurio, & Aruspicio.

Apud *Ethruscos* augurij primum, & *Aruspicij* disciplina fertur claruisse, eiusque inuentor extitisse *Tages*. Quam postea *Romani* ea eisdem susceperunt. *Sido.* in 3. *Panegy.* Quid rogo bissero mihi vultus & *Thuscus* aruspex Portendit: *Vitru.* li. I. de *Architectura*: Id autè *Ethruscis* aruspicijs disciplinarum scriptis ita est dedicatum.

Aceto.

Acetum in *Aegypto* ex *Mareotico* vino fiebat, tanta quidè prærogata, vt in maiore pretio, quam ipsum vinum esset. *Martialis* *Amphora* *Niliaci* non sit tibi vilis aceti, Eisset quum vinum, viliior illa fuit.

fuit. Eandem ob causam *Codrus* *Vreus* libro 2. *Syl.* acetum vocat *Pharium*, dicens: *Hic salis*, hic *Pharij* feruatur copia aceti.

Attagenis.

Attagna, seu *Attagen*, auis inter raras quondam epulas habitata, sed præcipui in *Ionia* saporis. Autore *Plin.* Vnde *Mart.* Inter sapes fertur alitum primus, *Ionicarum* gustus *Attagenarum*. Fuit autem hæc auis frequens in *Ionia*, *Plin.* *Attagen* maximè *Ionius* celebratur, vocalis alias, captus verò obmutescens, quondam existimatus inter raras aues. *Horat.* in *Epodo*: non *Afra* auis descendat in ventrem meum, Non *Attagen* *Ionicus* iucundior.

Aromate.

Abundat *Persarum* regio *Aromate*. Vnde *Quintianus* in *Cleopoli*: *Persica* *Aromatibus* validis *Germania* fabricis.

Abfynthio.

Abfynthium herba est amara, vim habens calidam & stypticam. Potum stomacho prodest ad dolores corporis. Laudatissimū nascitur in *Ponto* *Ouid.* lib. 5. de *Trist.* *Cana* prius gelido desinit *abfynthia* *Ponto*.

Abfynthus, vrbs est *Thraciæ* quæ nomen sumpsit à copia *abfynthij* ibidem crescentis, quo oues pascuntur in regione *Pontica* felle carentes.

Nascitur quoque *abfynthium* laudatum in *Macedonia*, & *Tauaro* monte.

Est & vnum genus, quod *Santonicum* dicitur à *Galliæ* ciuitate. De quo videtur intellexisse *Mart.* *Santonica* medicata dedi mihi popula virga. *Plin.* ait laudatissimum reperi in *Thapofyri* *Aegypti*.

Aspidibus.

Aspides serpentes sunt frequentes in *Aegypto*, hebetibus oculis, eisdemque in temporibus fixis: Venenum habent, quo si quis percussus fuerit, nunquam euadit, nisi vulnere altius reicisso: Earum imagine utebantur *Aegyptij* reges in suis diadematis. Vnde *Val.* *Flaccus* libro 4. *Argon.* Iamque *Aspide* cincta comas. & ouatè persona sistro, *Lucanus* lib. 4. *Pharias* vocat *Aspidas*, id est *Aegyptias* vbi ait: *Aspidas* vt *Pharias* cauda solertior hostis *Ludit*, & iratas incerta prouocat vmbra.

Attilis piscibus.

Attili sunt pisces, qui inertia pinguescunt. Sunt autem frequentes in *Pado*, adè vt ad mille quandoque libras capti sint, qui nisi iugiboum extrahi poterunt.

Anguillis.

Anguillæ pisces sunt admodum lubrici, & volubiles, qui octonis viuitannis, durantque sine aqua senis diebus *Aquilone* spirante capiuntur.

Capiuntur plurimæ in lacu *Benaco* hyemato, & in tanta mirabili multitudine, vt in excipulis eius fluminis, ob hoc ipsum fabricatis, singulorum millium globi reperiantur.

Scribit Plinius Anguillas in *Gange* reperiri tam inusitata magnitudine, vt tricenos pedes impleant, Cuius testimonium confirmat Solinus.

Aelianus apud Volaterranū scribit, in *Timauo* optimas, ac prepingues capi. Alij palinam lacu *Vulsiniensi* tradunt.

Scribit Plutarchus in Timoleone in limosis locis iuxta *Syracusas* ingentem anguillarum multitudinem pisci, adeo vt piscat volentibus lata adsit præda.

Auratis piscibus.

Aurati pisces sunt, qui à Græcis Chrysoiphires appellantur. In maris refluxu frequentes veniunt ad *Aetium* Epyri oppidū, ibiq; in locis arenosis ad subnascētium arborum radices & latebras occultantur, & à peritis facillè capiuntur. Horum piscium viuaria primus instituit Sergius Orata nomen inde consecutus.

Anthiis piscibus.

Anthiæ sunt pisces naso adunco, testudineo corpore, qui pennas habent, quas auium more, & volanti similes pandunt. Reperiuntur autem in *Mari rubro*, lupi magnitudine. Sunt & frequentes prope *Chædonicas* insulas Asiæ.

Asteriadibus.

Asterias autis est docilis humanæ vocis & verborum imitatrix, quam plurimam habet *Aegyptus*.

Aspalacis animalibus.

Aspalacus est animal, quod sola Bœotiorum terra fert. Aqua translatum statim perire dicunt. Frequens est tamen apud *Orchomenios*.

Alcibus.

Alces sunt animalia, figura & pellibus capris similia, verùm maiora aliquanto. Crura habent sine nodis & articulis, quare arboribus stantes adherent in somno. Reperiuntur in syluis *Germanorum*.

Alumine.

Alumen, dicitur terræ salugo, à lumine: quòd lumen coloribus tingendis præstet. Inuenitur nigrū, & album liquidum & spissum. Inuenitur in *Aegypto*, ac in *Melo* insula & *Macedonia*. Volaterranus ait fodi in *Ethruia*, in agro *Massano* & *Volaterrano*.

Acacia herba.

Acacia herba est, membris medens luxatis, quæ nascitur in *Aegypto*, *Cappadocia*, & *Ponto*.

Aconito.

Aconitū herba est, quæ (vt fabulantur poëtæ) ex Cerberi spuma voc-

vec-

venenum contraxit efficacissimum, quo tempore Hercules monstrum ab inferis ad superos eduxit. Aliqui dictum putant ab *Aconite* portu *Heracleæ*, qui prouentu malorum graminum vsque adeò celebris fuit, vt noxiæ herbæ *Aconita* illic nominata sint, licet alias deriuationes ponant plurimi. Volaterranus ait nasci in *Italia*.

Alypio herba.

Alypium herba est fructicosa, & subruffa, flore nigro, quæ nascitur in maritimis *Africæ*.

Aneso herba.

Anesum semen est Apio simile, vim habens calefactoriam. Frequens est in *Syria*.

Arinea fruge.

Arineam Volaterranus inter fruges enumerat, quam ait frequentem esse in *Gallia*, & *Italia*.

Alofis.

Alofæ, pisces sunt oblongi, de genere Clupearū, qui alio nomine Chryssæ dicuntur. Ferunt laudatissimas esse in *Tyberis*.

Aloe.

Aloe herba est succi amarissimi. Vnde Iuuenal. Plus aloes, quam mellis habet. Nascitur in *India* plurima. Eius quoque gummi venit etiam ex *Arabia* & *Asia*, ad conglutinanda vulnera vtilissimum.

Asphalto frutice.

Asphaltus frutex est spinosus, & odoratus, quo vtuntur vnguentarij, ad vnguentorum succum. Nascitur apud *Istrum*, & *Nisyrum* in *Syria* & *Rhodo*.

Agarico.

Agaricus frutex est itidem odoratus, frequens in *Cilicia*, & apud *Sarmatas*.

Achate gemma.

Achates gemma est vario colore, partim retinens Iaspidis vitreum, partim Sardi sanguineum, partim Smaragdi fulgidū. Dedit autem nomen *Achati* fluuii *Siciliæ*, quòd frequens ibidem reperitur.

Artificibus.

Plinius lib. 6. de *Meroe* loquens. Cæterum (inquit) quum potirentur rerum *Æthiopes* insula ea magnæ claritatis fuit. Tradit armorum cc. millia dare solitam Artificum quatuor millia alere.

Alabaastro.

Alabastrum genus marmoris perlucidi, quo antiquitus vasa fiebant vnguetaria. Nascitur autem in *India*, circa *Thebas* *Aegyptias*, & *Damascum* *Syriæ*. Habebat & *Sparta* viride cunctis hilarium. Dicitur & Alabastrer. Cicero libro 2. Quæst. Acad. Quibus etiam Alaba-

Alabaſter plenus vnguenti putere videtur. Item Alabaſtrites Plin. lib. 36. Hunc aliqui lapidem Alabaſtrem vocant, quem cauant ad vaſa vnguentaria. De Alabaſtro Martial. lib. 11. Quod Coſmi redolent Alabaſtra foſſique deorum.

Auripigmento.

Auripigmentum foſiditur in Syria ad vſum pictorum. in ſumma tellure, auri colore, fed fragili, lapidum ſpeculariũ modo. Autor Plinius lib. 33. cap. 4.

Albis rebus.

Amaranthum Plinius lib. 17. ait laudatiſſimum naſci in India, & in Syria.

Arctionem herbam reperiri in Creta.

Amphitanem gemmam in India.

Acerem arboſem in Iſtria.

Abietem in Vogefo monte, Corſica, Bithynia, Ponto, Macedonia. Sunt & Abietes in Cypro cxxx. pedum longitudinis: Craſtitudinis vero ad rrium hominum complexum. Germaniæ prædones ſingulis abietibus cauatis nauigant, quarum quædam xxx. homines ferunt.

Alica ſpecies eſt panis, quam ex Piceno probat Plin.

Ambroſinum herbæ genus laudatiſſimum habet Sicilia, dein de Gallia.

Amaracum Cyprus. *Accipitres* Maſſilia.

Aſſarum vnguentum, Pontus, & Phrygia.

Buxis.

Citorum Paphlagoniæ, *Olympum* Macedoniae, *Pyrenæos* item & *Corſicam* Buxis abundare docet Plin. lib. 6. cap. 17. Buxus inquit, plurima Pyrenæis ac Cytoro montibus, ac Berecynthio tractu. Craſſiſſima in Corſica floré non ferendo. Hæc in Olympo Macedoniae gracilior ſed breuis. De Cytoro. Vergil. 2. Georg. Et iuuat vndantem Buxo ſpectare Cytorum. Propterea peccæ (quo diſcernuntur, & comuntur capilli) proprio Epitheto appellatur Cytoriacus quod Buxo fiat, quam in Cytoro frequentem eſſe diximus. Ouid. lib. 4. Metam. Sæpe Cytoriaci deducit peccæ crines.

Aſpagones populi ſunt in India, quos Plin. lib. 6. cap. 2. ſcribit Vitis, Lauri, Buxi, & pomorum omnium eſſe fertiles.

Baccis fructibus.

Bacca dicitur fructus Lauri, Oliuæ, Myrti & aliarum eiufmodi arborum, quo *Sicyonem* urbem Achaiae abundare docet Ouid. lib. 4. de Ponto, dicens: Africa quot fegetes, quot Tmolia terra ramos, quot Sicyon baccas, quo parit Hybla fauos. Vergil. lib. 2. Georg. Venit hyems, teritur Sicyonia bacca tapetis.

Ida.

Idume vrbs Syriae, Baccis, & arboribus baccas ferentibus, abundat. Pontanus de hortis Helperitum: Quæque & Idumæas mittunt palmaria baccas.

Arimpei populi ſunt vltra Riphæos montes, apud quos tâta eſt baccarum copia, vt illis etiam viuant.

Baccis gemmis.

Eſt & Bacca nomen Gemmæ, frequētis apud *Gangem* Indiæ fluiuium. Pontanus in Lepidina: Dona ferunt auro grauda, & Gange-tide bacca.

Bombyce.

Bombyx dici poteſt ſubtiliſſima tela, quam eiufdem nominis vermes in India cõficiunt Araneorum more. Reperitur autem apud *Orontem* fluiuium laudatiſſima. Salmonius: Alter Orontæa radiat ceruice decorus, Alterius roſea fronte coruſcat Onyx. Bapt. Pius lib. 3. Elegi. vſus eſt in maſculino genere dicens: Protegit obſcurus radiantia tempora Bombyx, in hoc Propertium imitatus.

Plinius laudat Bombycem *Aſſyriam*, qua viri foeminis ceſſerunt, quam viros etiam non puderet, has veſtes induere propter onera æſtius. In tantum (inquit ille) à lorica geſtanda diſceſſerunt mores, vt oneri ſint veſtes.

Arabia (quam ab omnium deliciarum vbertate foelicem vocamus) Bõbyce quoque abundat. Proper. lib. 2. Nec ſi quæ Arabia luſcet Bombyce puella. Hinc Bombycinæ vocatur veſtes illæ molliſſimæ: Iuuenal. Cuius Delicias & panniculus Bombycinus vrit.

Belluis.

Horatius li. 4. Carmin. vocat mare Belluoſum à belluarum (quibus abudat) multitudine, vbi ait: Te Belluoſus, qui remotis obſtrepit Oceanus Britannis.

Dyardenes fluiuius (inquit Curtius libr. 7. de geſtis Alexan.) minus celebrè auditu, quia per vltima Indiæ currit. Cæterum non Crocodilos modo, vt Nilus, ſed etiam Delphines, ignoratque alius gentibus belluas alit.

Bobus.

Celadufam Plin. lib. 3. cap. 26. facit inſulam Meſiæ intra Suriũ, bobus & capris laudatam.

Taurominium mons eſt Siciliae, Bobus plurimis abundas, qui propterea Taurominitani dicuntur, vt Carybdidis Taurominitana.

Ælianus apud Volaterranum ſcribit boues eſſe in *Phœnicia* tanta magnitudine, vt è ſtâtibus mulgeantur. Idem ait apud mare rubrũ boues cornibus flexilibus eſſe: apud Myſos ſine cornibus naſcuntur India curſu cū equis cõtenderè publico ſpectaculo. In Libya boues eſſe agreſtes, equis nõ inferiores curſu. Apud Crathera,

bb

item Clitumnum Vmbriæ fimum armenta ex nigris alba fieri.
In Euboia omnes ferè boues albos nasci. Tauros Æthiopia a-
grestes cornua aurium non mouere.

Campania albos & ex les gignit. Vmbria vastos. Ethruria albos
& ad opera fortes, Apœmonia vegetos, ac labori aptissimos.

Balsamo.

Balsamum arbuscula est aromatica, cuius lignum Xylobalsamum
succus Opobalsamum dicitur. Plinius libr. 12. Omnibus, inquit, o-
doribus præferitur Balsamum vni terrarum *Indiæ* concessum. Pro-
ducitur & in valle Syria, arbore mali Punici magnitudine, ramis
multis, foliis rotatis similibus, candido tamen & perpetuo virente: Fru-
ctu simili Terebyntho.

Bitumine.

Is, vrbs est distans à Babylone itinere octo dierum, apud quam
Bitumen est eiusdem nominis, ex quo Bitumen toti Babyloni quæ-
dam subministrabatur.

De *Asphaltis* Syriae lacu Plin. lib. 27. Quin & bituminum (inquit)
seu quæ alioqui, & lenta natura, in lacu Iudææ, qui vocatur Asphaltites,
certo tempore anni supernata, nequit sibi auelli, ad omne con-
tractum adhærens, præterquam filo, quod tale virus interfecerit. h. e.
lib. 2. Nihil, inquit, in Asia halitit Iudææ (qui bitumè gignit) mergi
potest. Et lib. 5. Asphaltites nihil præter bitumen gignit.

Ammianus Marcellinus libr. 22. Citra omnes, inquit, propinqua
est nobilis Assyria. Nunc omnis appellatur Syria, vbi inter baccarum
vulgariùmque abundantiam frugum, Bitumen nascitur prope
lacum *Sosigitem*, cuius aluco Tygris voratus fluensque subter-
raneus percursus spatiis longis emergit.

Inter cætera laudatur Bitumen illud, quo Semiramis coctis
Babylonis muros construxit. Vnde Ouid. libr. 4. Metamorph. Vbi
dicitur altam Coctibus muris cinxisse Semiramis urbem.

Nymphæus mons est ardens, cuius crater Bitumen egerit omni
bitumine dilutus.

Beryllis.

Beryllus lapillus est pallidus & transparentis, Smaragdo similis,
qui semper sexangula figura, artificum opera politus, quoniã he-
bescit, nisi color repercussu angulorum exciteretur. Vnde Iuuenalis
Satyra 5. Beryllos inæquales vocat, vbi ait: -Ipte capaces Helin-
dum crustas, & inæquales Beryllos Virro tenet Phialas. Beryllos
India gignit, raro alibi repertos, præterquam in *Phœnicia*, vbi et-
iam adinueniuntur.

Byssa.

Byssus dicitur genus lini subtilissimum, quo pretiosissima sũt ve-
stes, quæ

Res, quæ *Byssina* appellatur. Byssus in *Indiæ* præcipuus nascitur,
teste Iosepho. Secundus in *Elide* Græciæ ciuitate, colore inferior
Iudææ, sed tenuitate præstantior.

Bulbis.

Bulbus à Romanis dicitur Allium agreste: alij Allium marinum
vocant. Caulem & folia habet Lilio similia. Venere excitare fer-
tur. Martia. in Dist. Quomodo sit anu. co. unx. & tibi tibi mortua me-
bra Non alite. Bulbis quam satur esse potest. Nec aliam ob cau-
sam bulbos salaces vocat lib. 3. dicens: Sed nihil eruce faciunt, bul-
bique salaces. Columel. lib. 1. Quæq; viros acuat, armantq; pue-
las, iam Megaris veniant genitalia semina bulbi.

Bulbi *Megareses* præcipuam obtinent palmam, quos propterea
Cato *Megarios* vocat, & multum celebrat, teste Plinio libr. 19:
cap. 5.

Idem Plinius ibidem ait bulbos sponte nasci, & copiosissime in
Baleariis Ebusisque insulis, ac per *Hispanias*. Post hos in *Asia* natum
maximè laudantur. Sed & in *Prænestinis* campis sponte nascuntur,
ac sine modo, in *Remorum* aruis.

Balanis.

Balanus alit *Indicum mare* quintuplo Elephantis magnitudinem
excedentes. Plinius libr. 9. cap. 3. ait quosdam reperiri quaternum
ingerum.

Balanis.

Balanus arbuscula est, seu herba vnguentaria & aromatica, fre-
quens in *Troglodytis*, *Thebaid.* & *Aravia*.

Bifontibus.

Bifon animal est deformè iubarum prolixitate, & reliquo cor-
pore. De quo Marr. lib. 1. Illi celsit atrox Bubalus atque Bifon. Et
alibi: Turpes esse da quod trahunt Bifontes. Hoc animal gignit
Scythia & *Germania*, quæ tamè fructuum inopia paucissimis abun-
dat animalibus.

Bubalis.

Bubalus animal est ceruicem habet vitulo similem, vnde & no-
men sumpsit. Reperitur autem in *Africa*,

Bonafis.

Bonafus animal est iuba equina, cætera tauro similis. Cornibus
inter se adeo reflexis, vt pugnae sint inutiles. Gignitur hoc animal
in *Præonia*, & monte *Mesapo*. Volaterranus ait Bonaforum venatio-
nem hodie cerni in *Lusitania*.

Habet *Buccardiam* gemmam Babylon.

Buteones aues, Balæares insulæ.

Bed. illum arborescens Saurorum mons *Scythiæ*.

Croc.

Corycus oppidum est Sicilia, vbi Crocus nascitur rara bonitate & felicitate, qui propterea Corycius vocatur. Horatius lib. 2. Sermo. Corycióq; croco sparsum stetit. Plin. lib. 21. Prima nobilitas inquit, Cilicio croco, & ibi in Coryco monte: deinde *Lydiæ*, monte *Olympo*: mox *Centuripino* Sicilia, aliqui *Phlegreæ* secundu locum dedere. Vergil. in Battarum: - Et hic Cilicio Crocus editus aruo. Luca. lib. 9. Vt que solet pariter totis se effundere signis Corycij pressura Croci. Marialis lib. 11. Vltima Corycio quæ cadit aura Croco.

In *Tmolo* quoque monte Ciliciæ, vel (vt aliis placet) *Lydiæ*. Croci & quidem optimi copia esse memoratur. Verg. li. 1. Georg. Nōne vides, Croceos vt *Tmolus* odores, India mittit ebur, mollesque sua tura Sabæ? De hoc intellexit Lucret. lib. 2. dicens: Et quum seena croco Cilici perfulsa recens est.

Habet & *Sicilia* Crocum præstantissimū, licet Corycio fortasse viliorē: vnde Stadius lib. 2. Syl. Et tenues Arabum respirant gramine syluæ, Sicaniſque crocis.

Canibus.

Canaria vna est earum insularum, quas fortunatas, à rerum copia vocamus. Hæc à multitudine canum ingentis magnitudinis nomen sumpsit. Autore Plin. lib. 6.

Amyclis (quæ ciuitas est Laconia) canes optimi fuisse dicuntur. Vergil. lib. 3. Georgic. Armæque, Amyclæumq; canem, Cressiamque pharetram.

Molossia quoque & *Epirus* partes sunt Laconia, optimis canibus abundantes. Vergil. in Cul. illum Scylla rapax canibus succineta Molossis. Item Horat. lib. 2. Serm. Simul domus alta Molossis Personuit canibus. De Epyroticis Varro libro 2. de re Rust. cap. 9. Ita que à regionibus (inquit) appellantur Lacones, Epyrotici, Salamæti. Tanta fuit huius loci canū bonitas, vt apud luos sepulchra meruerint. Vnde Stroza fil. Suos de more Molossia venusto Cōdit terra canes, cineres nec lædit opertos.

Celebrantur & canes *Vmbriae*, quæ est pars Italia. Syllius lib. 1. Ceu pernix quum densa vagis latratibus implet Venator dumeu Lacon, aut erigit Vmber Nare sagax à calle feras.

Seneca in Hippolyto cōmendat *Spartanos*. vbi ait: At Spartanos (genus est audax Auidumque feræ) Nodo cantus proprio ligati.

In *Melita* insula (quæ est inter Corcyram & Illyricum sita) canes sunt admodū parui, qui habentur in deliciis, adeo vt muliere maiorem illis, quàm maritis habeat honorem. Hinc adagium, Cenis Melitæus, quum quis ad voluptatem nutritur, non vilitatem Plinius

Plinius in fine tertij: Inter Corcyram, inquit, & Illyricum Melita vnde catulos Melitæos appellari Callimachus Autor est.

Creta.

Creta dicitur tenax quædam terra, qua fullones in ablucendis maculis vti conlueuerunt. Omnium præstantissima fuit in *Creta* insula, à qua nomen traxit. Hæc etiam abundat *Cymolus* insula, quæ propterea Cymolia dicitur. Cuius duo esse genera scribit Plinius lib. 36. cap. 16. Candidum scilicet, & ad purpurissum inclinans.

Creta quandoq; vtitur Figuli: vnde Varro li. 3. de re Rust. Figlinam vocat. At quod extat vlcus, inquit, figlina illiniunt creta. Figularæ Colu. lib. 7. & Cymoliæ. Creta Cymolia ex aceto lineas, inquit, Item: Solet etiam ipsum animal viuum creta figulari circumdari.

Crocodilis.

Crocodilus animal est quadrupes, ex ouo in miram excrescens magnitudinem, vt qui duos & viginti cubitos impleat. Quatuor menses hyemales non comedit, Lingua caret, viuunt in terra, & in aqua. Crocodilis autem abundat in primis *Nilus*. Vnde Plin. libro 8. Crocodilum, inquit, habet Nilus, quadrupes malum, & terra pariter, ac flumine infestum. Mart. lib. 3. Cui comparata rictibus tuis ora Niliacus habeat Crocodilus angusta.

Ombite populi in *Ægypto* hoc animal odorant, etq; sacros dies faciunt, ac lætantur liberos suos ab eo deuorari.

Habet *Indus* fluius Crocodilos. Vnde Herodotus, Is, inquit, cupidus cognoscendi, vbinam Indus, qui secundus omnium fluminum Crocodilos præstat, mare insuat. Plinius lib. v. cap. 1. ait: Mauritaniae flumen *Banbatum* Crocodilis, & Hippopotamis refert. Idem quoque testis est in flumine (cui *Darat* nomen) Crocodilos gigni.

Canabe.

Canabis herba est, qua fiunt funes, qui propterea Canabini dicuntur Columellæ. Hæc abundat *Scythia*, vnde Herodotus: Nascitur, inquit, apud Scythas canabis Lino simillima, præterquam crassitudine, & magnitudine. Plin. li. 16. ait Canabæ agri *Sabini*, æquare arborum altitudinem.

Capris.

Capraria insula (quam Græci *Ægilon* dixere, Autore Plinio) à multitudine caprarum nomen indepta est.

Iuxta *Cinyphem* fluium, Capras esse inuisitæ magnitudinis docet Plin. Vnde etiam Pontanus. Iure cui Marfi inuideant, & ipsi Cynphes hirci.

Capras optimi lactis feraces habent *Fortunate insula*. Vnde Horat. Illic inuisa veniunt ad mulctra capollæ. Refertque tenta grex amicus vbera.

Callisthenes apud Volat. testis est capras esse in parte *Africa*, vilius tonalibus, ex quibus nautæ rudentes conficiant.

Capræ *Syriae* magnam vim lactis egerunt: vnde natum Adagiū, Capra *Syriae*. De eo, qui multam affert utilitatem.

In regione *Cassia* nascuntur Capræ equi magnitudine, sine cornibus, colore albo, quæ longo villo, ac mollitate lanis certant. Milesis, vnde sacerdotes, & Caprorū ditissimi veste cōiiciunt. *Pythodorus* apud Volaterranum testis est in *Sardonia* tantam esse caprarum multitudinem, vt earum pellibus pro vestimentis vantar incolæ, conuerſis introrſum hyeme villis, æſtate vero auerſis.

Corylis.

Corylis (quæ sunt arbores nuciferæ) abundat vrbs Campaniæ *Auella* nomine, vnde nuces Auellanae dicuntur, quæ & Ponticae, Cato de re Rust. Nuces caluas, auellanae, Prænestinae, & Græcae,

Cupressis. & Cyparissis.

In *Ida* monte Phrygiæ multis die Cupressos docet Plinius libro 15. cap. 34. Idem ait cupressos in Creta optime nasci. *Mannianus* in epigram. *Ida* funebrem peperit Cupressum.

Cyllene mons Arcadiæ eadem ratione Cupressifera vocatur ab *Ouil. b. 5.* Factorū vbi ait: ita enixa iugo Cupressiferae *Cyllene*, Habet & Cupresso *Erymanthus* mons Arcadiæ. *Ouid.* in Epithola De en. *Tegæus* super Cupressifera *Erymantho* Incubat.

De *Lyceo* monte itidem Arcadiæ, *Sidonius*, Quantum non Cyparissifer *Lyceus*, Quantum non nemorosa tollit *Ossa*.

Cyparissus ciuitas est in Parnaso iuxta Delphos quæ ab eius arboris frequentia meruit nomen. *Homerus* apud Volat.

Cypero arbore abundat *Ascalon* vrbs Iudææ, & *Canopus* hostiū Nili seu vrbs *Egypti*. Nascuntur etiam Cupressi in eo insulatore Plinio.

Costo.

Ceoitus in formineo, seu costum in neutro genere, arbuscula est quædam aromatica. Reperitur & in *Masculo*. Excellit autem *Arabicus*, albus existens & leui pondere probi odoris, Secundā laudē habet *Indicus*, qui leuis est. Tertiam *Syriacus*, colore Buxeus, odore graui *Lucanus* lib. 9. Et *Tamarix* non leta comis, Eo quæ costum. Laudatur & *Persicus*, vnde *Horatius* lib. 3. Nec *Phalernæ* vites, *Achæmenium* quæ costum. *Plinius* li. 12. ca. 12. ait optimum costum reperiri in *Parale* Indorum insula.

Caseis.

Luna vrbs *Hetruriae* caseos commendat *Mart.* in *Apoph.* dicit Caseus *Hetruricae* signatus imagine *Lunae*, Præſtabit pueris prandia melle tuis.

Apud *Vestinos* Italiae populos, casei quoque fiebant laudatissimi auctore

Autore *Plinio*: & tãto quidem pretio, vt carniū loco haberi possent. *Martialis*: Si sine fruge voles ientacula sumere frugi: Hæc tibi Vestino de grege massa venit.

In *Trebula* agri *Reatini* oppido casei itidem fiebant optimi. De quibus *Martialis*: *Trebula* nos genuit, commendat gratia duplex. Sive leui flamma, siue domatur aqua.

Culicibus.

Ammianus libr. 18. At vbi (inquit) Solis radiis exarserit tempus in regionibus, æstu Ambusti, vapore syderis, & magnitudine culicum agitantur, quorum agminibus per eas terras referta sunt omnia. De *Mesopotamia*.

Cynamis.

Cynamum arbuscula est aromatica, odore præstans, & ad vniuersa mirè efficax. Frequens est autem in *Panchaia*. *Ouidius* lib. 10. Metam. Sit diues Amomo, *Cynamomum*, Costum quæ suam, sudatæque ligno *Tura* ferat floresque alios *Panchaia* tellus.

Abundat & *Arabia* *Cynamomum*: vnde *Propertius* lib. 3. Et *Tyrus* *Oltrinos* præbet *Cadmæa* colores, *Cynamomum* & multi pastor odorans *Arabs*.

Pangæus *Thraciæ* itidē *Claud.* de nupt. *Honorij* & *Mariae*: Hic *Castæ* matura seges, *Pangæa* que surgunt *Cynamomum*.

Calamis.

Calami apti chartis ex *Aegypto* mittebantur, qui cognatione quandam cum papyro habebant. Sed *Gnydij* ex Creta præstantiores sunt auctore *Plinio*, quamuis hoc *Gnydo* insulæ *Veneri* sacrae nonnulli tribuant. Nascuntur item ad eundem usum in *Asia* ad *Anethicum* lacum. De *Egyptiis* *Martialis*: Dat chartis habiles calamos *Memphitica* tellus.

Nigri *Ethiopum* fluuii, eadem natura, quæ *Nilo*: calamum & papyrum & eadem gignit animantes, iisdemque temporibus auget. Auctore *Plinius* lib. 5. cap. 8. *Calami* Aromatici nascuntur in *India*. Commendantur qui sunt fuluo colore, valde geniculati, & viscosi. *Plinius* ait, ibidem reperiri calamos arboreæ amplitudinis. Idem auctore ait nullum esse calamum sagittis aptionem, quam qui nascitur in *Rheno* *Bononiensi* fluuii, cui plurima inest medulla.

Commendantur & *Cretici*, & qui circa *Acesinam* fluuium maximè nascuntur. Vide *Plinium* ipsum lib. 16. cap. 17.

Cera.

Hymettus mōs *Atticæ* & *Hybla* *Siciliæ* propter apum ibidē melificatū multitudinē cera abundat. *Ouid.* li. 10. Metam. Vt *Hymettus* sole *Cera* remoleſcit, tractatque pollice, multas Flectitur in facies. *Policianus* in *Ambra*. Gaudebat calamos *Hyblæis* iungere ceris.

Pontanus in Eridano commendat Ceram *Mantuanam*, vbi ait
Electro fœlix Mantoide Cera Eridanus.

Columbis.

Chaoniam partem Epyri, & *Dodonam* Chaoniæ syluam, colum-
bis abundare sequentia docent testimonia. Ouid. lib. 2. de Arte.
Quasque colat turrets, Chaonis ales habet.

Vfus colubarum apud *Syrios* olim fuit prohibitus. In eo illis in
locis tanta fuit earum copia, vt accedentium mercatorum ora per
uolarent. Tibullus lib. 1. Quid referam, vt volucres crebras intacta
per vrbes, Alba Palæstino sancta columba Syro?

Tanta est apud *Pæonios* & *Illyricos* columbarum multitudo, vt
contra eas ordine militari in bellum exeant, quemadmodum
Magneſij, & Epheſij contra locuſtas.

Conchis & Conchylis.

Lucrinus Campaniæ lacus delicatissimas habuit conchas. Martia-
lis li. 5. Concha Lucrini delicatior stagni. Horatius in Epodo: Nō
me Lucina iuuerint Conchylia.

Bigaba Indiæ est insula, quam Plin. lib. 6. ait Ostreis & Conchy-
liis esse refertissimam.

Est & in *Rubro mari* Concharum multitudo: Vnde Polit. in Am-
bra. Donat Eriphræis hæc plena monilia conchis.

Cochleis.

Cochlea dicitur testa Limacis, seu limax ipsa. Cochleas alit *Ma-
re rubrum* maximas & rubetas. *Illyriis* magnitudo præcipua: *Asi-
canis* fœcunditas: *Baleatrica* nascuntur in speluncis. Gaudatæ etiam
in insulis *Caprearum*.

Cedris.

Libanus mons Phœnicæ Cedris abundat. Sedulius lib. 4. Mirab-
diui. Semper habens frondes, & tanquàm libana Cedrus Multi-
plicandus ades.

In *Aegypto* & *Syria* reges inopia abietis, Cedro ad Classes fe-
runtur vii. Autor Plin. lib. 16.

Cygnis.

Cayster fluius est Lydiæ, Sardibus proximus, abundans Cygnis.
Ouid. lib. 5. Trist. Vtq; iacens ripa desere Caystrius ales, Dicitur
ore suam deficiente necem.

Volaterranus in Geographia, vbi mores Britannorum describit
ait, Cygnos, ad *Thamesis* ripam non minus quatuor millibus conti-
nuò nutriunt.

Chalybe.

Noricis incolæ sunt Alpium, apud quos, autore Plinio, laudabiles
sunt Ferri & Chalybis fodinæ. Hinc Horatius enssem Noricum
appellat

appellat, vt Bap. Pius Chalybem lib. 4. Elegi. Noricus aut tenero
stat tibi corde Chalybas.

Ceraſtis.

Ceraſtis serpentibus quadragemina præferentibus cornua *Li-
byam* abundare docet Lucanus li. 6. dicens: Aut viuientis adhuc Li-
bycæ membrana Ceraſtæ.

Chelydris.

Chelydrus serpens est, qui per terram se conuoluit, moraturq;
tam in aquis, quàm in terra. Frequens est autem in *Calabria*: vnde
Verg. li. 3. Geor. Est etiam ille malus Calabris in salibus ænguis,
Spuma conuolvens sublato pectore terga, Atque notis longam
maculosus grandibus aluum.

Coloſſis.

Coloſſi dicuntur grandes & corpulentæ statuae, quæ antiquitus
diis erigebantur. Præcipua autem magnitudinis fuerunt *Rhodj*,
& ille omnium maximus qui Soli sacer habitus est, de quo in se-
ptē orbis miraculis diximus. Quintianus in Cleopoli: Clara Rho-
dos proprium non amissura Coloſſum est.

Crateribus.

Iam docuimus quanta fuerit olim Corinthij æris præstantia:
Propterea Mantuanus lib. 2. Parth. Mar. Craterem vocat Corin-
thiū, dicens, Vbi purpura cingit Vasa Corinthiacis craterib. æmula.

Citro.

Citrus arbor est frequens in *Atlante* monte Mauritanæ, qua
pretiosæ admodū mensæ fieri consueuerunt. De his intellexit Lu-
ca. lib. 10. Dentibus hinc niueis sectos Atlantide sylua imposuere
orbes. Et Martial. lib. 10. Et Maurusiaci pondera rara Citri. Plin. li.
13. Atlanti confines sunt Mauri, quibus plurima arbor Citri, &
mensarum infania.

Cæpis.

Cumas Cæpis abundare docet Columella lib. 10. scribens: Quæ
pariunt veteres Cæpoſo littore Cumæ.

Colocasia.

Colocasia herba est *Aegypto* peculiaris. Vnde Martialis Nilia-
cum ridebis olus lanæque sequaces, Improba quum morſu fila
manūque trahes.

Corruda.

Corruda herba est quædam syluestris, qua superioris *Germaniæ*
campos refertos esse scribit. Plinius li. 19. ca. 8.

Carduis.

Volaterranus ait Carduos *Hispanos* miræ magnitudinis esse,
præstitiq; saporis. Plinius eos commendat, qui apud *Carthaginam*,

& *Cordubani* nascuntur.

Cappari.

Capparis frutex est humi sparsus, spinosus, hamis instar, nascens in locis asperis, & grana habens mali punici graminis similia. Optimum aduehitur ex *Alexandria*.

Conserua.

Conserua herba est à conseruando nomen adepta, frequens in fluminibus Alpium.

Casia.

Casia, herba est suauissimi odoris, & cynamomeæ virtutis. Nascitur autem in *Fœlici Arabia*.

Cerasus.

Cerasus Cerasuntis oppidum est Ponti, quod à cerasorum arborum multitudine nomen suum traxit. Reperiuntur etiam in *Lybani a*, & ripis *Rheni*, inquit Plinius.

Coroneis malis.

Coroneis malis abundat *Cydon*, Cretæ oppidum, à cuius nomine *Cydonia* aliter dicuntur.

Cancris.

Phœnicia cancrios habet littorales, tantæ velocitatis, vt vix comprehendi possint.

Cuniculis.

Plinius scribit tantam olim fuisse cuniculorum in *Baleariibus* insulis multitudinem, vt populatis, & corrosis messibus, famem incolis attulerint.

Calceamentis.

Sicyon vrbs fuit inter Corinthum & Achaiam, in qua fiebant calceamenta, quæ in deliciis apud eos habebantur, qui cultui corporis studebant, & elegantia.

Chrysocolla.

Chrysocolla humor est in puteis, per venam auri defluens. Laudatior autem habetur in *Aurariis* Cypri. Laudatissima est in *Armenia*: Secunda in *Macedonia*: Largissima in *Hispania*, inquit Plinius.

Coticula gemma.

Coticula gemma est arguens cuiusmodi, & quàm purum sit aurum. Aliter *Heraclius*, seu *Lydius* dicitur. Reperitur in flumine *Tmoli* *Armenia*.

Carbunculis.

Carbunculus lapillus est ignis fulgorem proferens. Laudatissimus aduehitur ex *India*, licet *Carthagine* & *Masylia* reperiatur.

Calce.

Volaterranus ait in *Tyburis* oppido ingentes esse fornaces, vbi calx

calx effoditur.

Cotonis.

Cotonum verbo Gallis peculiariter, est lana, seu lanugo tenuissima mollissima, & candore excellens, quæ delicatæ vestes *Aegyptiis* sacerdotibus quondam fiebant. Aliter *Cossipima* vocatur. Nascitur in *Calabria*: in insula item *Melita* prope Sicilia: Sed optimum venit ex *Syria*.

Carpionibus.

In *Benaco* lacu (quem ab anguillarum multitudine commendat *Plinius*) nunc frequentes inueniri carpiones testis est. Volaterranus.

Cocco.

Coccus pro purpura sumi solet: vnde vestes coccinae. *Martialis*. *Cocina* famosæ donas, & *Ianthina* mœchæ. *Quintil. lib. i.* Nondum verba exprimit, & iam coccū intelligit. At coccū in neutro genere granum est, seu frutex, quo fullonum tinctoria conficitur. Nascitur optimum in *Asia* partibus. Nunc omnium optimum è *Valentia* Hispaniæ oppido aduehitur. Est & *Eliberis* vrbs Hispaniæ, quæ ab eius grani copia *Granata* dicta est.

Chalbana.

Chalbana frutex est odoratus, seu liquor ferulæ, Turis specie, *Metopion* aliqui vocant. Reperitur in *Syria*.

Cercopythecis.

Cercopytheci animalia sunt genere Simiarum, cauda quinque cubitorum, barba propèsa, coma humana, alba facie, reliquo corpore nigrante. Versantur in montibus *Indiae* apud *Taxilam* civitatem copia quidem tanta, vt *Alexandro* illac transeunti terrorem incusserint.

Callitrichibus.

Callitriches etiam sunt de genere Simiarum. Barbam habent in facie, & lata sunt cauda, neque videntur in altero, quàm *Aethiopia* solo.

Cynoprosopis.

Cynoprosopi animalia sunt eiusdem ferè speciei, capite, dentibus ac pelle canibus propè similes, hominibus reliqua. Reperiuntur in desertis *Indiae* *Aethiopia* versus.

Catoblectis.

Catoblectum *Africa* gignit, tauro propè similem, aspectu terribilem, super ciliis altis, extantibus oculis, in recessu sanguineis & in terrâ semper depressis, iuba equina, quam ad certamen erigit.

Chenalopacibus.

Chenalopex avis est minor Anseris, ex *Vulpis* & *Anseris* forma, *Aquila* & *Felis* inimicus, fœterum mira complectens charitate. *Plinius* ait hanc auem frequentè esse apud *Britannos* in mensarum deliciis.

Chana-

Cinnamulgis.

Cinnamulgus avis est in Arabia, quæ in furculis sui nominis ædificat.

Cephalis piscibus.

Cephalus piscis est, a cuius frequentia *Cephalenides* insulæ iuxta Actium oppidum nomen traxerunt.

Citharædis piscibus.

Citharædum piscem habet mare rubrum, cui inde nomen datum, quod à cauda ad verticem lineas habeat instar nervorum musici instrumenti distentas.

Coronis.

Elis vrbs fuit Græciæ propè quam celebrabantur ludi Olympici: variisque coronis donabantur pugiles, & Athleta. Seneca in Troade: Pharin, an Pisam Iouis, & Coronis Elida Claram.

Castaneis.

Habent *Petragorici*, Gallia Aquitanicæ populi, tantam castanearum & glandiu multitudinem, vt earû arboribus & sylvis plena sit regio quibus porcos pinguefaciunt, & saginant. Laudatissimum castaneis putatur Tarentum, & in Campania Neapolis.

Cetis piscibus.

Plin. lib. 32. scribit, Cetos sexcentorum pedum longitudinis, & trecentorum sexaginta latitudinis in flumen Arabia intrasse.

Coracini pisces peculiare sunt Nilo.

Cerusal habet Rhodus.

Cotes Taygetus & Creta.

Crystallum India.

Cylindros gemmas India.

Coralochatem Creta & Oeta.

Cacopyritem gemmam Cappadocia.

Choaspidem Choaspes.

Cytisum, herbam, Cyclades.

Caprificos arbores Cea insula.

Cucumeres Africæ copiosissimi sunt & grandissimi. Præcipui nascuntur in Arabia, mox Cyrenis. In Arcadia similes Heliotropio.

Cyminum herbam habet Æthiopia. Coriandro abundat Ægyptus. Camelos inter armenta pascunt Orientales. Plinius.

Draconibus.

Requentes sunt in *Massylia* Africæ Dracones, qui propterea Massyli dicuntur à poetis. Pamphilus Saxus: Aurea Massyli vincunt, quæ poëta Draconis.

India fert Dracones tantæ magnitudinis, vt Elephantes (quibus cum certant) circumflexu facili ambiant, nexuque nodi præstrin-

stringat. Autor Plinius lib. 8. cap. 11. Apuleius lib. 11. Hinc dracones Indici. Inde Gryphes Hyperborei.

Generat Dracones *Æthiopia*, Indicis pares, vicenū cubitorum.

Achæi quoque populi sunt in Æthiopia, apud quos maxime nascuntur, ita vt cratium modo impliciti erectis capitibus velificent ad meliora pabula Arabia. Autor idem Plinius.

Disciplinis.

De *Athenis* Cic. lib. 1. de Oratore: atque vt omittam Græciam & illas omnium doctrinarum inuêtrices Athenas, in quibus summa dicendi vis, & inuenta, & perfecta est. Vnde & Oui. in Epist. Atque aliquis doctas iam nunc eat (inquit) Athenas.

Diuitiis.

Fama est *Syracusanos* opibus olim aded creuisse, vt sequenti proverbio fecerint locum, Vobisne decima quidem Syracusanorum abest, quum diuites alloquimur. Est & aliud argumentum miræ eius vrbs opulentia, quod die quodam terrestrem & maritimum contraxerit exercitum.

Non aliam ob causam poëta fingunt imbrem aureum olim in Rhodum pluuisse, quàm ob immensam eius vrbs diuitias. Quintianus in Cleopoli: Sit fertilis auro Magna Rhodos, quondam descēderit aureus imber In Rhodon.

Dictamo herba.

Dictamus, seu Dictamum herba est, qua lacerti cum serpentibus pugnaturi se refouent. Frequens est autem in *Ida* monte Cretæ. Verg. lib. 12. Dictamum genitrix Cretæ carpit ab *Ida*.

Dipladibus serpentibus.

Diplas serpens est minor vipera, qua demorfi, feruescunt fiti & tandè emoriuntur. Frequens est apud *Garamates* Vnde Syl. lib. 13. Quippe atro rapidas efferuescente veneno Dipladas, immensis horrent Garamantes arenis. Reperiuntur etiam in *Libya*, & *Arabia*.

Equis.

Argos ab equorum præstantia commendat Horat. lib. 1. Car. dicens Plurimus in Iunonis honorem Aptum dicet equis Argos, ditèque Mycenæ.

Equo pugnare, Thessalorum est inuentum. Et primum in Thessalia equi vsus repertus est. Lucanus: Thessalicus Ionipes, bellis feralibus omen. Antiquitus prima laus fuit Equarû Thessaliæ. Hinc adagium Erasmo positum, Decernitur equa Thessalica, De summo præmio. Cæsare equorum Thessaliæ, in tauros dimicantium, eoque perimentium spectaculum Romæ exhibuit. Strabo quoque ait Thessaliam pascendis equis esse commodissimam, qui Arcadios & Epidauricos maxime præcellant.

Asturia vrbs Hispaniæ, equos habuit (qui Tollutarij dicuntur) gressus mollitei glomerante, alterna erutum explicatione. Martialis. Hic breuis ad numerum rapidos qui colligit vngues. Venit ab Hispanis gentibus Astur equus.

Agrius, seu Agrigentum, Siciliae oppidum, habuit optimos equos. Verg. lib. 3. Aen. Arduus inde Agragas ostentat maxima longè Meenia magnanimum quondam generator equorum.

De *Bilbili* Celtiberiæ ciuitate. Mart. Videbis altam Licianæ Bilbilim Equis & armis nobilem.

Nisus mons est in Media, in quo puleherrimi itidem nascuntur equi.

De *Elide* Græciæ vrbe. Piopert. lib. 1. Et quas Elis opes antè pararat equis. Tibul. Qui prior Eleo est carcere missus equus.

De *Argæo* Cappadociæ monte, Claudianus lib. 2. in Ruffi. Volucrumque parens Argæus equorum.

In *Oxyppo* Hispaniæ vrbee quæ Venerè sibi figurantes, hausto Fauonio dicuntur concipere.

Equis abundat *Scythia*, finis carès, propter immensum frigus. Sunt in eadem regione populi, equorum carnibus videntes, quos Ptolemæus Hippophagos vocat. Scythæ (inquit Plinius) equitatus & equorum gloria strepunt.

Nesi populi sunt in Scythia Europæa, optimis quondam equis abundantes, quibus regere videntur.

Irlandie regio equos habet victorios, præcipua bonitate, quos Vbinos vocant, celeriores Anglicis.

De *Satriano* vrbe Appuliæ, Horatius, Me Satriano vectari iure eaballo.

Tunis, vrbs Africae, habuit præstantes cursu, quos Barbaros vocant, quales in Massylia, Numydiaque passim reperiuntur.

Ex Tyrrheni maris insulis, præsertim *Cosia* & *Sardinia*, adduntur breues admodum, sed animo generoso, atque audaci ingressu, & irrequieto.

Ex *Germania* grauiores, qui Succussarij dicuntur Festo, Nontis Tortores, Plauto Cruciantes.

Herodotus scribit in *Peremitanæ* regione Ægypti equos esse stuitiales, vngulis bouinis. sumo naso equina iuba, eminentibus & cancellatis detibus fulgida cauda, magnitudine maximè tauri, crasso corio, vt ex eo arefacto fiant pila missilia. Idem ait circa Mæotis paludem (vnde profluit Hypanis) equos esse syluestres & cæcidos, *Elephantibus*.

Carthage oppidum est in Africa, vbi prægrandes sunt Elephantis, quorum etiam multitudo est in tota ferè Africa. Plin.

Sals

Sala quoque oppidum Mauritanæ, greges habet plurimos Elephantum.

Plinius de *Tingitania* Africae provincia scribens, Ipsa (inquit) provincia ab Oriente montosa fert Elephantes.

Horodotus in Thalia ait, *Æthiopiæ* terrarum habitatarum vltimam vastos ferre Elephantos prominentibus vtrinque dentibus.

Iybia, Syllus lib. 3. Bellua nec retinet tardente Libyssa timore.

Plinius scribit in *India* gentem esse, cuius rex quadraginta millia Elephantorum in armis habeat. Alios autem ibidem esse populos

Palybotras nomine qui Elephantorum nouem millia regi suo per omnes dies stipendientur. Vnde (inquit ille) coniectatio ingens opum est. Idem lib. 8. scribit Indicum Elephantum Afri pauent, nec contueri audent, Nam & maior Indicis magnitudo est.

Sunt & alij populi *Oratura*, quorum rex habet decem millia Elephantorum.

Automala oppidi rex Elephantis habet MDC.

Pauperior Charmorum rex Elephantos LXX.

Pandi, gens sola Indorum regnata foeminis, quingentos habent Elephantos. Galterus lib. 1. Alexandreidos. Nobilium multa regionum laude superbit, Hæc diues gemmis. Elephantibus India barrit. Hinc dicenti Epithero poetæ Indicum vocant Elephantem.

Martianus Capella, Indicos (inquit) Elephantos organica permulso detineri voce compertum.

Habet *Marmarica* regio Africae Elephantos. Sidonius: Non quas eboris trabes refractis Roftris Marmarici dedere Barri.

Onciferitus apud Plinium lib. 6. testis est Elephantos in *Tapeziane* insula maiores, bellicosioresque, quam in India gigni.

Trogodyte contermini Æthiopiæ solo Elephantum venatu mactantur.

Ebone.

India. Vergilius: India mittit ebur molles sua tura Sabæi. Horatius lib. 1. Carm. Non aurum, aut ebur Indicum. Quid Sectile deliciis India præbet ebur.

Assyria. Idem Ouidius lib. 2. Eleg. Mæonis Assyrium foemina traxit ebur.

Echinus piscibus.

Frequentes esse iuxta *Misenum* promontorium Echinos, docet Horatius lib. 2. Sermon. dicens: Miseno oriuntur Echiani, Pectinibus patulis iactat se molle Tarentum.

Electro.

Electides. Meliæ sunt insulae (quas alij Glessarias vocant) dictæ, quod in his pronemiret succinum, quod illi Electrum vocant. Gignuntur etiam in Æthiopia.

Ebene

Ebeno.

Ebenum arborem nigri coloris, itidem habent *Aethiopes*.

Eruca.

Eruca herba est Venerem excitans. Vnde Ouid. de Remed. Nec minus Erucas iubeo vitare falaces. Colum. lib. 11. Exciter vt Veneti tardos Eruca maritos. Frequens est in *Hispania*.

Exocœtis piscibus.

Exocœtus piscis est in siccum iomni causa exiens. Hunc habet *Arcadia*.

Exercitu.

Quo tempore *Aethiopes* rerum potiebantur, *Meroe* insula ducenta armorum millia regi suo suppeditabat.

Aliis rebus.

Eupatorium herbam mittit *Arcadia*.

Euphorbium Atlas.

Eumetridem gemmam Lesbos.

Equis pennatos *Aethiopia*.

Formicis.

In solitudine Indiarum arenosa formicæ gignuntur canum quidem magnitudine minores, vulpium verò maiores. Earum nonnullæ apud regem Persarum visuntur in venatu captæ, inquit Herodotus. Aurum è cauernis ibidem erunt. Propertius lib. 2. Inda cauis aurum mittit formica metallis.

Apud *Dardas*, Indorum populos mons est trium millium stadiorum ambitu, & sub eo aurifodinæ, in quibus formicæ vulpibus non minores aurum effodiunt.

Plin. 11. lib. scribit, in *Ægyptio* formicas esse magnitudinis luporum.

Frumentis.

Cremona frumenti ferax est. Vnde Mantuanus: Et frumentifera cultissima rura *Cremonæ*.

Plinius scribit, *Siciliam*, & *Beticam* frumenti adeò fecundas esse vt aristas centum granorum egerant.

De *Babylonia*, Herodotus in Clío: Hæc regio, inquit, omnium (quas vidimus) optima est duntaxat ferendo frumento. Nam in arboribus ferendis, vite, olea, nequaquam de principatu contendit, Cereris autem fructu procreando, adeò ferax est, vt nunquam non ferè duçena reddat, Et vbi præstans bonitate se vincit, etiam ad tricenam, quaternum ferè digitorum latitudine, triticeis atque hordeaceis foliis.

Frumentifera etiam est *Eleusis* vrbs Atticæ. Mantuanus in Dionysio Misit & altricem frugum Cerealis Eleusim.

Africa. Horatius lib. 2. Serm. Frumenti quantum metit Africa.

Idem

Idem lib. 1. Carm. Quicquid de Lybicis veritur areis.

Appulia. Idem Horat. lib. 3. Car. Quàm si quicquid arat impiger Appulus, Oc: ultares meis diceret horreis.

Garganus mons seu Gargara in plurali, Ouid. Gargara quot segetes quot: habet Methymna racemos.

Moravia regio Bohemiarum vicina pabulo, frumento, & pecore abundat.

Frugibus.

Siciliam frugibus esse fecundissimam constat. Stroza pater: Aruaque frugifera pinguis Scania. Hinc orta est fabula de Cerere, quæ ibidem fruges, & modum arandæ terræ demonstrasse dicitur. Et Cicero Siciliam horreum populi Romani vocat, quæ sæpe maximos pauevit exercitus.

Strepit etiam hac vbertate *Italia*. Verg. lib. 2. Georg. Salue magna parens frugum Saturnia tellus. Plin. lib. 3. cap. 5. Italiam vocat terram omnium terrarum alumnam.

Idem lib. 5. de Africa loquens, ita (inquit) appellatur regio fertilis ex imæ, cum centesima fruge agricolis fœnus reddere terra. Horat. lib. 3. Carm. Fulgentem imperio fertilis Africæ.

Hispania. Martianus Capel. Europæ, inquit, lumè Hispaniæ contributum, fertili frugum, optimarumque prouinciarum, metallorum, aurique fœtura, & meri marmoris, gemmarumque muneribus prædicandæ.

Sardinia. Claudianus: Humanæ speciem plantæ se magna figurat Insula, Sardiniam veteres dixere coloni, Diues ager frugum.

Plinius lib. 21. cap. scribit, *Ægyptum* frugum esse fertilissimam. Vnde Priscianus, seu Rhénus in Dionysij Geographia: Hinc Nilus currens ad partes flumine pingui, Fertili, *Ægypti* terras fecundat optimas.

De *Fortunatis insulis*, Horatius in Epodo. Peramus arua, diuites & insulas, Reddit vbi Cererem tellus inarata quotannis.

Homerus scribit, templum Cereris fuisse in *Pyraso* vrbe Phthiæ propter copiam frugum eius loci.

Aroa vrbs Acharum, nomen sumpsit ab Aratro, quòd sit pariter ferax frugum.

Est fertilis *Thracia* frugum & frigore, & æstibus, vt Africa & *Ægyptus*, inquit Plinius.

Frugibus.

Plinius lib. 5. scribit *Atlantem* Mauritaniam montem, opacum, nemorosissimamque esse, & scatebris fontium riguum: qua spectat Africam, Fructibus omnium generum sponte ita subnaescentibus, vt nunquam satietas voluptatibus desit.

Cicero de lege Agraria contra Rullum: *Campania*, inquit, semper superbit bonitate agrorum & magnitudine fructuum, salubri-

tate aëris, & pulchritudine regionis.

Viuarefium prouincia est superior linguæ Oxitanzæ, Rhodanzæ contermina, qua prospicit Orientē, terra quidem montosa, ruentibusq; impetu miro torrentibus vbiq; irrigua frequens & velut turrita montiū multitudine, præter cæteras Galliaz partes. Quod tamen de bonitate, & fertilitate loci nihil adimit, imo verò auget inuitata quadam natura. Nā (quod est præcipuum) vina profert laudatissima omniumq; laudibus, nemine reclamante, lōgis interuallis anteferenda. Qua parte respicit Occidentem, mōtes habet, electissimis, rarāq; bonitate castaneis refertissimos. Omnium præterea pomorum, nucum, & aliorum hoc genus fructuum adeo ferax, vt nec pyra Calabriae, nec hortos Hesperidum, & Phæacum pomaria, conferre liceat. Granis herbis, floribus, violis, fructibus in tantū fecunda, vt in ea pingenda, omnibusq; dotibus ornanda vires suas exercuisse natura videatur. Vbertatem & copiam leguminum si videres, rapereris in admirationem, tibi que iucundum esset istic relicta patria exulare. Nec immeritō Viuarefium, à vita, aut viuariorū multitudine nomen meruit. Habet enim leporaria, ornithones, auiaria, & cætera, quæ villaticam decent pastio nem.

Fagus.

Plinius lib. 16. scribit ex Cornelij Alexadrini testimonio dulcissimas esse fagos in *Chio* insula, earūque glandibus obsessos ibidem homines diu durasse.

Feris.

Polybius apud Plinium prodit, ab Atlante Occasum versus, sal-tus esse plenos feris, quas generat Africa.

Scythia regio feris abundat, propter solitudinem hominū eius regionis, qui nullis certis sedibus vtuntur, sed vagi feruntur in palustris. Vnde & Scyrharum solitudo, transit in prouerbium.

Ferro.

Chalybes populi sunt in Ponto, prope Thermodoontē, qui optimo abundant ferro. Vergil. lib. 1. Georg. India mittit ebur, molles sua tura Sabæi: At Chalybes nudi ferrum.

Noricis Alpiū populi, venas ferri laudabiles habuerūt: Hic Horat. ensem vocat Noricū, dicēs: Quas neque Noricus Deterrer ensis.

Melita quoque Siciliae insula præstante habet ferri fodinas.

Bilibis fluius est Hispaniæ, apud quē optima ferri temperatura fiebat. Hinc Horat. lib. 1. Car. Loricæ vocat Iberas, dicēs: Quam tu coemptos vndi, que nobiles Libros Paneti, & Socraticam domum Mutare loricis Iberis, Pollicitus melior, tendis.

Fundis.

Baleares duæ sūt insulæ in mari Hispano, apud quas vsus fundæ reperitur

reperitur est, & adeo celebratus, vt matres filios suos aliis auiibus olim vesci nō pateretur, nisi quas funda fuissent adepti. Florus, Cibum, inquit, puer à matre nō capit, nisi quid ipsa monstrante percussierit. Luc. lib. 1. Et torto Balearis verberè fundæ Ocyor. Plin. lib. 3. Baleares, inquit, funda bellicosas. Græci Gymnetias dixerūt. Verg. lib. 1. Georg. Stuppea torquentur Balearis verberæ fundæ.

Fauis.

Fauis abundat *Hybla* & *Hymettus*. Syl. lib. 14. Tum quæ neftareis vocat ad certamen Hymettum, Audax Hybla fauis.

Fauis cera spectabiles reperiuntur in *Pelignis*, *Sicilia*, *Creta*, *Cypro*, *Africa*. Plinius scribit vsulum in *Germania* octo pedum longitudinis sauum.

Floribus.

Cilicia. Stautus lib. 2. Syl. Quid Cilicam flores, quid munera graminis Indii?

Enna vrbs Siciliae, Stroza pater: Non tu floriferis in odore vallibus Ennae.

Saba. Stautus lib. 5. Syl. Ver. Arabū, Cilicumq; fluit, floresq; Sabæ.

Aetna. Aufonius: Qualis floricoëma quōdā populatōr in Aetna.

Hybla. Oui. lib. 5. de Trist. Florida quā multas Hybla tuetur apes.

Paphos. Criuitus: Seu tu floriferam concelebras Paphon.

Turia fluius Hispaniæ. Claudianus: Floribus & roseis formosus Turia ripis.

Plin. lib. 21. scribit Cyrenis semper, flores esse laudatissimos.

Tritum Adagium est apud Erasimū, Samiorū flores: vbi quis extremā decerpit voluptatē: quod ea insula florū vbertate claruerit.

Fabæ.

Plinius lib. 4. ait, *Burcanam* insulam esse Ponti, quæ Fabaria dicitur Latinis, à multitudine frugis ibi sponte prouenientis. Est autem insula Oceani septentrionalis.

Fraxinis.

Isa mons Fraxinis abundat tantæ bonitatis, vt Citro sint similes, & ablato cortice plerumque ementes decipiunt. Nascuntur & in *Co* insula. Autore Plinio.

Ficibus.

Plurima ficus exit in *Thessalia* & *Macedonia*, teste eodē Plin. lib. 6. Horatius in Epodo ait *Fortunatus insulas* abundare ficibus, scribens: Suamque pulla ficus ornat arborem.

Credibile est maximas esse ficus *India*, & valde spatiosas, quum sub earum vna turmæ condantur equitum.

Figulinis officinis.

Pythecus, autore Plinio lib. 3. dicta est non à Simiarū multitudine

ne sed à figulinis. Pythos enim dolium dicitur.

Fontibus.

In *Ida* monte multi sunt Fontes: Ex quorum duobus Scamander, & Simois scaturiunt. Ouid. lib. 2. Meta. Et tum sicca prius creberrima fontibus *Ida* Thomas Radinus: *Ida* multifons, *Cyzicum* Romanos honora. Propterea aquosam eam vocat *Hora*. lib. 3. Car. dicens: Qualis aut *Nircus* fuit, aut aquosa *Raptus* ab *Ida*.

In *Tomaro* monte *Epyri* centum esse fontes docet *Plinius* libro 4. *Tomarus*, inquit, mons centū fontibus circa radices *Theopompo* celebratus.

Flammis.

Vesuvius mons *Campaniæ*, flammis quandoque proiecit. *Manuanus* in *Brixia*: Et quæ flammium pariunt arbuta *Vesuvii*.

Felibus.

Tartessij populi sunt in *Iberia*, apud quos *Feles* maximè nasci dicunt. Unde natum *Adagium*, *Feles Tartessia*.

Fluminibus.

In *India* mira est fluminum vastitas. Proditur *Alexandrum* magnum, nullo die minus stadia p. c. nauigasse in *Indio* fluuio, nec potuisse ante menses quinque enauigare, adiectis paucis diebus. Et tamen minorem *Gange* esse constat. *Magasthenes* apud *Plinium* sexaginta eius amnes prodit.

Ferulis.

Ferulas in *Aegypto* præcellere, scribit *Plin.* lib. 13. cap. 22.

Gallinis.

Varro lib. 3. de Re Rust. *Gallinæ*, inquit, *Africanæ* sunt grædes, quas *Meleagrides* appellant *Græci*. De his loquitur & *Martialis*: Anserè Romano quamuis satur *Annibal* esset, Ipse suas nunquã barbarus edit aues. *Suetonius* in *Caligula*: *Hoitiæ* erant *Phoenicopteri*, *Pauones*, *Terraones*, *Numydicæ*, *Meleagrides*.

Gallinaria insula est in mari *Ligustico*, nomen inde sortita, quod *gallinis* abundet. *Ælianus* apud *Volaterranū* testis est, *Meleagrides* esse in *Lero* insula, quas fabula vult *Meleagri* *Oenei* filij natus, iustu patris in aues fuisse conuersas.

Gemmis.

Plinius lib. 6. ait in *Taprobane* insula aurum & argentum esse in pretio, *Marmor* testitudinis simile, *Gemmas*, *Margaritâq;* in honore multo præstantiores.

India variis abundat gemmis. *Sabellicus*: *Cernere* erat, quicquid gemmarū prodiga mittit *India*, quicquid opum pelago scrutatur *Erythra*. *Propert.* lib. 2. *Indica* quos medio vertice gemmatenet.

Erythra rubri maris insula. *Claud.* Talis *Erythreis* intextus *Nebri* da gem-

da gemmis *Liber* agit currus.

Idaspes fluuius. *Claudianus*: *Diues* *Idaspæis* augefcet *purpura* gemmis.

Garamantes populi *Orientalis*. *Syllius* lib. 15. *Ardebat* *gemma* *Garamantide* cærulea vestis.

Habet & *Mare rubrum* gemmas varij coloris, magnæque pretij. *Seneca* in *Hercule Oetæo*: Gestat pelagi dona rubetis, Nec gemmas feras detrahit aures *Lapis Eoa* lectus in vnda. *Tibull.* libro 3. *Quidve* in *Erythrao* legitur quæ littore concha.

Sunt & fluuij nonnulli gemmis nobiles, inter quos *Soaxis*, & *Ganges* numerantur à *Plinio*.

Glandibus.

In *Dodona* *Chaoniæ* sylua primū repertus est glandis vsus. *Verg.* lib. 1. *Georg.* *Chaoniam* pingui glandem mutauit arista.

Grubus.

Apud *Strymonem* fluuium, & *Bistonem* lacum *Thraciæ*, grues maximè per æstum morantur. *Lucanus* lib. 3. *Defertur* *Strymō*, rapido committere *Nilo* *Bistonias* consuetus aues.

Gazis.

Gazæ dicuntur diuitiæ *Perfarum*, quos auro, gemmis & vnguentis refertissimos fuisse constat. *Statius* lib. 1. *Syluarum*. *Dignæ* *Midae*, *Crcæi*; bonis, & *Perfide* *Gazæ*. *Sabellicus*: *Regia* quod *Crcæi* cepit, quod *Perfide* regum *Gazæ* vetus.

Gryphibus.

Gryphes habent *Hyperborei* septentrionales. *Politianus*: *Gryphes* *Hyperboreos* *Nemesis*, *Cytheræa* columbas.

Gobiis.

Gobiis *Venetia*. *Martialis*. In *Venetis* sint lauta licet conuiuia terris, *Principium* cœnæ *Gobius* esse solet.

Glanis.

Glanij pisces sunt, quos *Volaterranus* ex testimonio *Stephani* grammatici, ait nasci apud *Glanium* *Cumrarum* fluuium.

Grubus Piscibus.

Grus piscis est habens os & cervicem graui aliti simile, & squamas instar pennarum eius. Nutrit hunc piscem *Corinthium* pelagus magnitudine pedum xv.

Galgulis.

Galgulus auis est magnitudine turturis, toto corpore viridis, frequens in *Peloponneso*.

Graculis.

Venetorum *Adriam* incolentium regio tot habet graculos, vt fruges populentur, & iacta absument semina.

Glasco.

Glasum herba est, qua Plinij temporibus *Britanni* se inficiebāt, atro colore terrorem ostentantes. Vnde Martialis: *Barbara de pictis veni Bascauda Britannis. Bap. Pius: Et Galatæ, Heluetique truces, pictique Britanni.*

Glaucione.

Glaucion herba est foliis similibus *Papaueris*, frequens in *Syria*.

Gagate.

Gagatès lapillus nascitur in *Lycia*, iuxta ostium *Gagatis* fluij, vnde nomen traxit.

Gypso.

Gypsum Tympheticum laudat Plinius, à *Tympho* oppido. Plurimum quoque effoditur in *Epiro*. Fit etiam in *Phœnicia*, *Tunis* & *Perrhebia*.

Aliis rebus.

Gentianam herbam habet *Phœnicia* & *Illyricum*: *Galestiuè* gemmam *Achelous*, *Galbanum* herbam *Siria*.

Hircis.

Cyniphs fluius est *Aphrica*: apud quem grādes nascuntur *Hirci*, villōque ronsili. *Vergilius*: *Nec minus interea barbas, in canaque menta Cyniphij tondent Hirci.*

Hydris.

Nilus fluius. *Mantuanus* in *Aprili*: *Niligenas* abigens ob olibus *Hydros*.

Helleboro.

Plurimum *hellebori* nascitur in *Oeta* monte. Autore *Plinio*.

Supra *Amyciram* quoque montes sunt pretiosi, in quibus copiose prouenit *helleborum*. Hac autem herba purgantur *insania*. Propterea *Liuius Drusus* *Tribunus pleb.* quum morbum comitalem pareretur, *Anticyrā* dicitur nauigasse, in eaque insula *helleborū* bibisse: atq; morbo liberatū. Vnde etiā *Horatius* in arte, Si *tribus Anticyris* caput *insanabile*, nūquā *Tōsori Licino* cōsulerit.

Apud *Helyconum* *Bœotia* montem, nascitur quoque optimum, & cerebro vtile, purgandaque *insania* itidem efficax.

Herbis.

Homerus apud *Plinium* lib. 15. gloriam herbarum *Aegypto* tribuit. *Diodorus* de *Aegypto* loquens: *Terra* (inquit) *inculta relicta* pecori ad pastum adeo exuberat herbis, vt oues bis annō pariant, bisque præbeant lanam.

Æschylus apud *Pliniū* *Italia* herbārū potentia refertā prodit.

De *Acis* fluiuo. *Ouidius* libro 4. *Fastor.* Præterit & *ripas* herberifer *Acis* tuas.

Epirus

Epyrus. Idem *Ouid.* lib. 8. *Metam.* *Misit aprum* quanto maior es herbida *tauros* Non habet *Epyrus*.

Herbis veneficis.

De *Caucaso* & *Scythia*, *Claudianus* libr. 1. in *Ruff.* *Funestarum* que potestas *Herbarum*, quicquid *lethali* *gramine* pollēs *Caucasus*, & *Scythica* vernant in *gramine* *rupes*.

Colchos & *Iberia*. *Hor.* in *Epod.* *Herbās* que *Colchos* atque *Iberia* mittit *venenorum* *ferax*.

In *Ponto* quoque prouentus est *malorum* *graminum*. *Vergilius* in *Buccolicis*: *Has* *herbas* atque *hæc* *Ponto* *mibi* *lecta* *venena* *Ipse* *dedit* *Mæris*, *nascuntur* *plurima* *Ponto*.

Thessalia. *Tibul.* lib. 2. *Quicquid* *habet* *Ciree*, *quicquid* *Medea* *veneni*, *quicquid* & *herbarum* *Thessala* *terra* *dedit*.

Hortis.

In *Phœcia* *horti* fuerūt *memorabiles*, & *pomaria* *variis* *referta* *fructib.* Quæ quū *magno* *studio* *coleret* *rex* *eius* *loci* *Alcinous*, *Deus* *hortorum* *creditus* *est*. *Stat.* *libro* 1. *Syl.* *Quid* *Bifera* *Alcinoi* *laudē* *pomaria*, *vōsq;* *Qui* *nunquam* *vacui* *prodiftis* *in* *æra* *famiē* *Syria* *fuit* *in* *hortis* *operosissima* *autore* *Plinio*. *Inde* *quoque* *est* *prouerbiū* *Græcis*, *Multa* *Syrorum* *olera*.

Hyacyntho.

Hyacinthum *florem* *mittit* *Aethiopia*. *Frequens* *etiam* *nascitur* *in* *Thermis* *Diocletianis*, *Eximie* *quoque* *prouenit* *in* *Gallia*, *Autore* *Plinio*.

Hysopo.

Hysopum *montanum* & *hortense* *optimum* *nascitur* *in* *Cilicia*, *in* *Tauro* *monte*, *Dein* *Probat* *Pamphilium* & *Smyrnaum*.

Helenio.

Helenium *flos* *est*, *quem* *lachrymis* *Helenæ* *fabularur* *natū*. *Reperit* *in* *Helena* *insula*.

Hippice.

Hippice *herba* *est*, *qua* *pasti* *equi* *diuturnā* *famē* *sustinēt*. *Vnde* *nomen* *sumpsit*. *Frequens* *est* *in* *Scythia*. *Prædulcis* *circa* *Bœotiam*.

Herodius.

Herodij *aves* *sunt* *prope* *flumina* *degentes* *frequentes* *in* *Dio-medæa* *insula*.

Hircis piscibus.

Hirci *pisces* *circa* *Cyrenaicum* *Sardorumq;* *mare* *oberrantes* *vi-suntur* *cum* *Delphinis*.

Aliis rebus.

Heliotropium *herbam* *mittit* *Aethiopia*.

Hephestium *gemmam*, *Corycus*.

Hexacantholithum gemmam, Trogloditæ.
Hematitem, Æthiopia.
Hydromellem Phrygia.
Hyanes animalia, Africa.
Hematopodes aues, Ægyptus.
Ammoniacum, Africa.
Hyacinthos gemmas Æthiopia, atque etiam *Chrysolytos*, aureo colore translucentes. Quibus præferuntur Indicæ, & si (variæ non sint) Bactrianæ.

Ignibus.

A *Etna* inter montes igniferos numeratur. *Lucanus* libr. 1. Et ardentia ciuilia bella sub Ætna.

Iaculis.

Gnosfos vrbs Est Cretæ, cuius incolæ Iaculis claruerunt. *Luca*, li. 3. Gnosfôsq; agitare pharetras Docta, nec Eois peior Gortyna sagittis.

Iuncis.

Inter Iuncos præstantissimus *Nabathæus*, deinde *Arabicus*, quem quidem *Babylonicum* vocant. Tertius *Lybicus*, prope inutilis. Laudatur & *Hispanicus*, quo fiunt funes.

Iri herba.

Iris herba est odorata, Raphano similis vnguentisq; & medicinæ aptissima. Frequens est in *Cixæo* insula.

Iride gemma.

Iris gemma (quam crematam, tuamque ad *Ichneumonum* morsus remedio esse *Horus* apud *Plinium* prod.) nascitur in *Perside*.

Iatis.

Iatis herba est fullonia, rubro colore, quam mittit *Syria*.

Iuniperis.

Scribit *Plin.* lib. 16. vastas esse iuniperos in *Hispania*.

Insulis.

Idem lib. 3. ait, *Illyrici* oram mille amplius insulis frequentari, propter naturam vadofii maris.

Ichneumonibus.

Ichneumon serpens aipidi in festissimus frequens est in *Aegypto*.

Ibidibus.

Ibis auis circa *Pelusium* tantum nigra est, cæteris omnibus locis candida.

Lanis.

M *Ilitos* Asiæ fuit ciuitas præstâtia Lanarum (quæ ibidem in crebantur) memorabilis. *Verg.* lib. 3. *Geor.* Quamuis Milesia magno Vellera murentur Tyrios imitata colores.

Tarentis quoque optimæ inficiebantur Lanæ. *Horatius* libro 2. Serm.

Serm. *Lana* Tarentino violas imitata veneno.

In *Caustio* Appulia oppido, & *Caledonia*, seu *Britânia* fuit eximia lanarum bonitas. *Quintianus* in *Cleopoli*: Fama Calenoniae sileat miracula Lanæ Et *Canulina* simul!

Lingonicas lanas præbat *Martialis* lib. 11. dicens, *Lingonicis* agendum tumeat tibi culcitra Lanis.

De *Melita* insula maris Siculi, *Syllius* libro decimoquarto: Te laque superba Lanigera Melite, & litus piscosa Melacte.

Luceria verus fuit Dauniorum oppidum, vbi sacrum *Minervæ* sanum extitit. Eius Lanas probat *Horatius* li. 3. Carm. Te Lanæ propè nobilem *Tonfæ* *Luceriam*, non *Citharæ* decent. *Plin.* li. 26. commendat *Galaticas*, *Tarentinas*, *Articis*, *Muleias*.

Plin. li. 8. de lanis & *Ouidius* loquens: *Hispania* (inquit) nigri velleis præcipuas habet, *Polætia* iuxta *Alpes* cani, *Asia* rutili, quas *Eritras* vocant, Item *Bactica*, *Canusium*: *Fulvi* *Tarentum*.

Laserpicio.

Laserpicio genus est herbæ pretiosissimæ, & in medicinis optimæ (*Silphion* Græci vocant) cuius succus *Lasfer*, folium *Maspetum* dicitur. Nascitur hæc herba in diuersis locis: sed omnium laudatissima est apud *Cyrenæ* *Libyæ* vrbe. *Catullus* ad *Lesbia*: Quam magnus numerus *Libyilæ* arenæ *Laserpiceris* iacit *Cyrenis*.

Lentisco.

Linternus Campaniæ fluuus *Lentisco* arbore abundat. *Oui.* li. 15. Hinc calidi fontes, *lentisciferum* que tenetur *Linternum*.

Lactucis.

Plin. li. 19. ait, *Lactucas* in binos pedes aliquando se pandere sed in *Circelensi* agro amplissimas provenire.

Lauris.

In *Olympo* monte (inquit idem li. 16. ca. 33.) nulla est arbor *Lauro* copiosior.

Idem li. 15. *Laurus* (inquit) nõ quia perpetuò viret, nec quia pacifica est, præferenda vti que *Myrto*, & *Oleæ* est: sed quia spectatissima in monte *Parnaso*, idèq; etiam *Apollini* grata. *Ouid.* l. 11. Ille caput flauum *Lauro* *Parnaside* vinctus. *Ver.* li. 2. *Geor.* Et iam *Parnasia* *laurus* *Parua*, sub ingenti matris se subiicit vmbra.

Laurum *Peneiam* plerunque appellant poë a: à *Peneo* *Thestaliæ* fluuio, iuxta quem frequens est hæc arbor. *Valer. Flac.* lib. 1. Et in summo *Laurus* *Peneia* *Cano*.

Permessus *Bœoticiæ* fluuium *Lauros* habere docet *Pontanus* lib. 2. de hortis *Hesperidum* dicens: *Banaci* de fonte ferat *Permessida* *Laurum*.

Phocia, *Sabel.* in *Eleg.* *Phocicæ* *Laurus*, *Libethridum* que *chori*.

Sycion quoque vrbs Oleo & Lauro abundat, vnde *Sicyonia* bacca dicitur.

Plinius lib. 15. ait, plurimam Laurum in *Ida*, & circa *Heracleam* Ponti prouenire.

Lacte.

Sassina vrbs *Vmbriæ*, Plauti patria, Lacte abundat. *Martialis*: Metam quod lactis *Saffinate* de sylua.

Lituania tantam habet lactis copiam, vt eius regionis incolæ semper ferè lacticinii vtantur, & melle.

Habent & *Fortunate insula* magnam vim lactis: Vnde *Hora.* in *Epod.* Illic iniussæ veniunt ad mulctra capellæ, Refertque tantæ grex amicus vbera.

Leonibus.

Africa. *Quid.* lib. 4. Trist. Tempore *Pœnorum* compefcitur ira Leonum. Idem de omnibus propè *Africæ* partibus memoratur.

Getulia. *Hora.* At qui nõ ego te, Tygris vt aspera, *Getulus* ve leo, frangere persequor.

Lybia. *Martial.* li. 7. Iam cernes *Libycum* vallo assultare leonem. *Caspia.* *Stadius* libro 8. *Theb.* Cæde redit, sic *Hircana* leo *Caspium* vmbra.

Marmarica *Seneca* in *Agamemnone*: *Marmaricus* leo *Morsus* eruentos passus audacis leæ.

Massyliæ. *Codrus.* Antè pauens capiet *Massyllum* dama leonem. Habet & *Parthia* leones: *Marullus*: Quos fera tygris, quos leo *Parthicus*.

Mauritania. *Pontanus.* Sed prius aut *Mauro* veniam fera præda leoni. *Horatius* lib. 1. *Carm.* Nec Iubæ tellus generat leonum *Arida* nutritrix.

Plinius libro octauo scribit solam *Syriam* leones nigros alere.

Lente.

Lens legumè est, quo qui vescerètur, olim æquiore animo fieri crediti sunt. Frequè est *Aegypto*, *Pelusse* *Nili* ostio. *Martialis*: Accipe *Niliacam* *Pelusia* munera Lentem. *Verg.* lib. 1. *Geor.* Nec *Pelusiæ* curam aspernabere lentis.

Lino.

Abundat *Aegyptus* *Lino* tenuissimo. *Syll* li. 3. Et *Pelussaco* filum componere *Lino*. *Argumentum* maximæ tenuitatis est quod singula fila ccc lxxv. filis constare dicantur, cuiusmodi visa sunt in *Thoraca* *Amasis* regis, qui *Rhodi* visebatur. Autore *Plinio* *Ethiopes*, & *Indi* ex ignalis, *Arabes* ex cucurbitis, *Asiatici* ex genista *Lino* demerunt.

Est & sua gloria *Campano* in *Campania*, quo ad pisciù capturam vtuntur.

vtuntur eius vrbs incolæ.

Carbasinum *Linum* apud *Tarraconem* repertum est, ex quo nauitica vela conficiuntur: Ex quo & *Carbasus* nomen habet.

Nascitur *Linum* in defertis *India*, apud *Carisum* insulam, tanta bonitate & excellentia, vt margaritarum adæquet pretium. *Carbasinis* vestibus *Indi* & *Arabes* corpora velât, quæ sunt auro purpurâque distinctæ, vt scribit *Curtius*. Vnde *Proper.* li. 4. *Raptæ* odorato *Carbasâ* lina duci.

Setabis vrbs *Hispaniæ* agrum habet nomine *Spartarium*, à *Sparto* lini genere. *Plin.* quoque scribit ceteriorem *Hispaniam* habere splendorem lini præcipuum. *Setabica* lina probat *Catulus* dicens: Nam *sudaria* *Setæ* ex *Iberis* Misferunt mihi muneri *Fabullus*.

Larice.

Laricem arborem frequentem esse in *Ida*, docet *Plin.* li. 16.

Luto fictili.

Samon. & *Saguntum* *Luto* fictili ad vasa aptissimo abundare certum est. *Martialis* lib. 8. *Ficta* *Saguntino* *Cymbia* mala *Luto*. Eandem ob causam *Lagæna* vocatur *Saguntina* à *Iuuenale*.

Lenis vestibus.

Pellene vrbs fuit *Achaia*, à *Pellene* *Titane* condita, apud quam optimæ fiebant *Lenæ* vestes, quæ egregiè bellantibus dabantur in præmium virtutis.

Lapide speculari.

Lapis specularis in *Hispania* reperitur, & in *Bononia* *Italia*, quem quidam humore terræ glaciari modo crystalli dicunt.

Ladano.

Ladanum frutex est odoratus, quo abundant *Arabes*, & *Nubæ* & *Syriæ* contermini.

Lacertis.

Nascuntur in *Arabia* *Lacertæ* duorum cubitorum, in *Nisa* vero monte *India* xxxii. pedum longitudine. *Volaterranus* scribit in *Ethiopiæ* iusulis captam à regibus *Lusitanæ* *Lacertam* octonum cubitorum longitudine, tauto oris rictu, vt solidum infantem deuorasset.

Capraria vna ex *Fortunatis* insulis, itidem *Lacertis* referta est. Autore *Plinio*.

Locustis.

Incolæ *Gassij* montis adeo quondam locustis infestati sunt, vt contra eas *Iouis* auxilium implorauerint, & *Seleuc.* dum aurum eas perimentium aduentum.

Graculi à *Thessalis*, *Illyriis*, & *Lenniis*, nutriuntur contra locustas, quorù vi maxima obruuntur, vbi certa mētura est præsanita quam

quam singuli enecarunt ad magistratus deferant.

Magnesijs, & Ephesij contra locustas ordine militari ad bellum exeunt, tanta eorum animalium scaturit multitudine.

In mari *Indico* locustæ aquatiles quaternæ implent cubita. Auctore Plinio. In India ternum pedum longitudinis esse traduntur, cruribus & femoribus ferrarum vltim præbentes quum inaruerunt.

In *Cyrenaica* regione lex est ter anno debellandi eas. Necare & in *Syria* militari imperio coguntur, quæ tamen Partis in cibo gratæ sunt.

Lupis piscibus.

Lupum piscem laudatissimum capi *Romæ* in Tyberi flumio scribit Plinius lib. 9.

Lupis feris.

Cælius scribit Lupos apud *Crotoniatas* maximè scaterere, à quibus Milonem ibidem deuoratum scribit.

Lagnibus.

Lagnis piscis apud *Mæandrum, & Lycum* Asia, item apud *Strymonem* Europæ fluius cernitur.

Loto.

Loton arborem gignit *Africa*, sed præcipua est circa *Syrtis*, atque *Nasamones*. Auctore Plinio.

Lilio.

Lilium laudatissimum est in *Antiochia & Laodicea*, Syria, mox in *Phaselide*. Quartum locum obtinet in *Italia* nascens.

Susa vrbs Persarum à Memnone condita nomen sumpsit à Liliorum multitudine. Nam Persæ Susam vocant Liliium.

Leporibus.

Balæares insulæ tot quondam leporibus obrutæ sunt, vt eius loci habitatores aduersus prouentum eorum, auxilium militare ab Augusto petiuerint. Nam prius famem regioni populatis messibus attulerant. Leporem marinum tactu pestilentem habet Indicum mare.

Lyncibus.

Lyncas frequentes generat *Aethiopia*. Auctore Plinio. 8. ca. 12. Habet *Ledonom* herbam Arabia. Lesbidem gemmam Lesbos.

Melle.

Herba mons Siciliae optimo abundat melle. Mart. lib. 11. Mella iubes Hyblæa tibi, vel Hymettia nasci.

Sicilia. Varro lib. 3. de re Rust. Propter hoc Siculum mel fer palmam, quod ibi thymum bonum & frequens est.

Hymettus mons Atticæ. Statius libro 6. The. Strident & Hymettia mella.

Atticæ

Attica. Opidius: Adice de flauis Attica mella fauis. Plinius. Mellis Attici in toto orbe summa laus existimatur.

Calydna vna est Cycladum, mellis itidem ferax. Ouidius libro. 8. Dextra Lebynthos erat, fecundæque melle Calydna.

Scribit Plin. Sabæos esse ditissimos sylvarum fertilitate odoriferas, auti metall. agrorum, rigui mellis caræque prouentu.

Calabria. Horat. Quanquam nec Calabriae mella ferunt apes.

In *Fortunatis insulis* copia est optimi mellis. Horatius: Mella cæna manant ex illice montibus altis.

Cyrrus insula est abundans melle, sed illaudato. Vergilius:

Sic tua Cyrenæas fugiant examina taxos.

Torini populi Indiae victitant melle, quo assuunt. Val. Flac. libr. Mellis honos Torinis.

Strabo ait in *India* arundines sine apum auxilio mel ferre summissimum.

Mellaria oppidum Hispaniæ meruit nomen à copia mellis.

Marmore.

Sinida oppidum Phrygiæ ad l. x. stadia proximū habet vicum Docimū, vbi marmor nascitur, quod incolæ Docimite, Romani Sinadicum vocat. Horat. Quod si dolentem nec Phrygius lapis, Nec purpurarum sidere clarior Delinit vsus. Hac ratione Pontanus Idæas vocat columnas dicens: Hinc etiam templa Idæis innixa columnis. Statius li. 1. Syl. Sola cauo Phrygiæ mittit quam Sinidos antro, Ipse cruentauit maculis lucentibus Atys.

Commeodatur & marmor *Numidicum*, quod M. Lepidus primus omnium Romæ ostendit, maculis quidè purpureis variatum nam hunc lapidem Atys quum in Phrygia Cybelæ fugeret, cruentalle dicitur. Vocatur autem Porphyrites. Plinius ait præter marmoris Numidici, ferarumque prouentum, nullum aliud esse regionis insigne. Martialis: Marmore picta Nomas.

Laonicum marmor viride erat, & cunctis hilaris omniumque pretiosissimum Stat. in Syl. Hic dura Laconum Saxa virent.

Tenarus Laconiae promontorium marmor habuit laudatissimum. Tibullus, Quidve domus prodest Phrygiis innixa columnis. Tenare siue tuus, siue Caryste tuus?

Thasos Cycladum vna marmor habuit maculosum, quod Thasium dicitur.

Caristos vrbs Euboiae, marmor habuit laudabile, quo primus in columnis Romæ vsus est Mamurra. Plinius: Carystos inquit nobilibus, nobilitor tamen marmore. Lucanus: Qua maris angustat fauces lapidosa Caristos.

Luna vrbs Etruriæ marmor habuit candidum & lucidum, quam pro-

propterea metalliferam, id est Marmoris feracem, vocat Statius, dicens: An ne metallifera repetit iam mœnia Lunæ?

Eurotas Laconia fluvius, ab eiusdem rei præstantia Cômendatur. In *Syene* Ægypti vrbe fodiebatur etiam maculosum marmor, quod *Pyropæidos*, id est, igneis maculis variatum dicitur. Eo faciebant obeliscos Ægypti reges.

Paros quoque Argæi maris insula marmor habuit laudabile. Plinius scribit Ægyptium Labyrinthum lapideis è *Paro* columnis fuisse factum. *Horatius*: Vrit me *Glyceræ* nitor, Splendentis *Paro* marmore purius. *Ovidius* lib. 3. *Metamor.* Hæret vt è *Paro* formatum marmore signum.

Apud *Sicyonem* marmorum fuit nobilis vena, vbi *Dipœnus* & *Scyllus* cælestres patria Cretenses clauerunt.

Chios quoque maris Ægei insula. *Taygetus*, seu *Taygetum* mons *Laconia*, *Hymettus* *Atticæ*, *Donisa*, *Liguria*, *Dalmatia* marmoris eximij laudem meruerunt.

Meretricibus.

In *Suburra* vico vrbs Romæ fuerunt meretricum domicilia, quæ propterea *Suburrana* dicuntur. *Pamphilus*: Déque *Suburrans* *Thaida* fornicibus. *Martialis*: Famæ non nimium bonæ puellam, *Quales* in media sedent *Suburra*.

Corinthus vrbs tantis deliciis enervata est, vt *Veneris* templum ibidem fuerit, vbi mille circiter elegâtes meretrices parare etiam venientibus se prostituere, inter quas numerantur præcipui nominis, *Lais*, *Thais*, *Cyrene*, *Leæna*, *Synope*, *Phryne*, *Sicyone*. Vnde natum proverbium, *Corinthiari* id est, *Lasciuire*.

Myrtis

Sparta *Verg.* in *Battarum*: Et violæ genus omne hic est, & *Spartica* *Myrtus*

Orontes *Salmonius*: Non *Thabor* horum animos, non *myrtifer* angit *Orontes*. *Eurotas*. *Catullus*: Quale *Eurotæ* perpingunt flumina *Myrtos*.

Metallis.

Ilua Insula *Thuscia* adiacens, clara est metallis. *Virgil.* libro 10. - *Ast* *Ilua* treccetos, *Insula* in exhaustis *Chalybum* generosa metallis. *Plinius*: *Venaria* *Ilua*, cum ferri metallis.

De *Amathunte* *Cypri* ciuitate *Ovidius* libro 10. *At* si forte reges fecundam *Amathunta* metallis.

De *Themese* *Cypri* vrbe. *Statius* lib. 1. *Syl.* Et quis se totis *Themese* dedit hausta metallis. *Ouid.* lib. 15. *Hippotadæ* que domos regis *Themese* que metalla.

De *Luna* vrbe *Ethruia*, *Statius* libro 4. *Syl.* An ne metalliferæ repetit

repetit iam mœnia Lunæ?

Possidonius dicebat *Plutum* deum opulentiæ habitare subterranea *Hispænia*: tanta est in eo terrarum tractu metallorum fecunditas, *Italia* (inquit *Plinius*) metallorum omnium fertilitate nullis cedit terris.

Murice.

Murex piscis est, cuius humore fit color purpureus, & quandoque pro purpura capitur. *Murice* autem claruerunt loca sequentiæ: *Tyros*. *Verg.* *Tyri* que ardebat *Murice* læna.

Africa. *Horat.* Te bis *Astro* murice tinctæ Vestiant læna.

Baia. *Idem* lib. 2. Ser. *Murice* *Baiano* potior *Lucrina* *Peloris*.

Getulia. *Idem*. *Argentum*, vestes *Getulo* murice tinctas.

Phœcia. *Ouid.* li. 6. *Met.* *Phœcia* bibulas tingebar murice lanas.

Tarentum. *Sidonius*: *Muricis* *Tyrij*, seu *Tarentini* conchyliato ditat indutu.

Sidon. *Lucanus*: Et *Tyros* instabilis, pretiosa que murice *Sidon*.

Laconia. *Paphilus*, *Picta*, nec *OEBalio* fulget quæ murice vestis.

Affyria. *Sidonius*: *Affyrius* murex, nec tibi signa dabit. *Idem* dicendum de locis, *Ostro* & purpura claris.

Muribus

Cosæ vrbs *Italia*, murium quotidie erumpentium multitudinem obruta est.

Tanta est in *Ægypto* murium abundantia, vt & segetes populi lentur, hisque litatione & votis resistere oporteat.

Argillus mons *Thraciæ* dictus est à multitudine murium, qui in terra ibidem reperti sunt concertantes. *Argillus* lingua *Thracum* mus dicitur.

Scribit *Plinius* ex *Gyaro* *Cycladum* insula, incolas à muribus fugatos.

Plurimi & ad *Troadem* perueniunt, vnde iam magno proventus fugauerunt accolas.

Tantus fuit apud *Persas* murium proventus, vt repertæ sint prægnantes in utero parentum, teste *Plinio*.

Messibus.

Habet *Ægyptus* binas in anno messes, ac totidem æstates. De *Africa* & *Ægypto*, *Statius* libro 3. *Syl.* Quod messibus *Afris* *Verritur*, æstiferi quicquid terit ara *Nili*. *Ægyptus* ab antiquis orbis horreum vocata est, quò *Dei* animi gratia salutis confugere soliti sunt.

Libya. *Horatius*: Quicquid de *Libycis* verritur areis. *Mart.* Possidet *Libycas* messes *Hermum* que *Tagum* que.

Coronia vrbs *Thessaliæ*. *Stat.* lib. 7. *Theb.* *Exilem* *Glifanta*. *Coronia* que

românque feracem, Melle Coroniam, Bacco Glifanta colentes.
Gargarus, mons in Ida. Claud. tam flauescencia centum Mussibus,
 altitua detondent Gargara falces.

Mercibus.

Orientalis populi variarum rerum mercibus, vt gemmis, auro, argento, thure, Balsamo, ceterisque rebus aromaticis abundant. Hinc Stroza filius merces Eoas vocat, dicens: Ille dat Eoa lectos de merce capillos.

Theba vrbs centum portarum fama nobilis copiosa fuit Indicarum, Arabicarumque mercium.

Minio.

Minio pigmento abundat *Minius* Iberiæ fluius, nomen inde adeptus. Propert. vt Maotica nix Minio si certet Ibero.

Sisapo locus Hispaniæ optimum habet Minium Plin. Celeberrimum Minium ex Sisapontensi regione Betica. Miniaria metallo.

Reperitur & Minium apud *Colchos*, in rupe quadam inaccessa. Optimum verò supra *Ephesum*.

Margaritis.

Margaritis lapillis abundat *India*. Plin. Quantum apud nos Indicis Margaritis pretium est. Idem lib. 9. Principiu ergo, culmenque omnium rerum pretij, margaritæ tenent. Indicus maximè has mittit Oceanus Bap. Plus: Indaq; gemmiferis margaritis aëta vadis.

Habet etiam margaritas *Taprobane* Arabiæ insula: item *Perimola* promontorium Indiæ. Laudantur circa Arabiam in Persico sinu maris rubri.

Scribit Plin. *Casandrum* insulam esse desertâ in Oceano Indiam versus, margaritis quæstuosam.

Tilos quoque Arabiæ insula celeberrima est margaritis.

Palæogones incolæ sunt *Taprobanes* insulæ, auri, margaritarumque grandium fertiliores quam Indi.

Tacitus scribit *Britanniam* aurum & argentum, aliâque metalla gignere, & Oceanum margaritas, ed subfuscas & luentes. Suetonius ait Cæsarem in Britanniam nauigasse, causa Margaritarum.

Mulis.

Hisp. mia. Stroza pater: Hispaniæque simul, mulas, mannosque Britannos Adde.

Murenis piscibus.

Mare Siculum. Martialis: Quæ natat in Siculo grandis murena profundo.

Plinius probat lupum Tyberis, Rombum Rauennæ, Murenam Sicilia, & Elopem Rhodi.

Sunt & prope *Tartessum* Hispaniæ urbem delicatæ Murenae Quin-

Quintianus: Traxit & Tartesia Murena quosdam.

Magalibus.

Magalia, seu Mapalia dicuntur Getulorum casæ, quæ calamis teguntur. Martialis: Tecum ego, vel fisci Getula mapalia Pœni, Et Poteram Scythicas hospes amare casæ.

Ad hunc locum facere videtur, quod Sallustius scribit de *Numidis*, quos ait habuisse aluos narium inuersos pro tuguriis, *Scythiæ* quoque non alias domos habuerunt, quam volubiles, & plaustris ductiles. Vnde Horat. Cæpestres melius Scythæ, Quorum plaustra vagas rite trahunt domos, Viuunt, & rigidi Getæ.

Myrrha.

Myrrhâ arbusculam aromaticâ succo distillantem habet *Arabia*. Verg. in Cyri: Ille Arabis myrrhæ quondam qui cepit ocellos. Habet Myrrham Orontes. Propertius: Aut quid Orontea cines perfundere myrrhæ?

Assyria, Pontanus: Et Assyriam redolentia pectora myrrham. Excellit & *Troglodytica* Myrrhâ, quæ lucida est, subuiridis, & mordax.

Musculi.

Musculi pisces nascuntur in *strophali* Arcadiæ.

Muriis.

Antipolis vrbs Asiæ, Muriis & Thynnibus piscibus abundat. Martialis: Antipolitani fateor sum filia Thyani.

Monilibus.

India. Statius lib. 1. Syl. Huic Inda monilia Glaucum, Proteæque, atque omnem Nereida quærere iussi, Vbi loquitur de forma, & cultu Violantillæ vxoris Stellæ poëtræ Patavini.

Murrhæ gemma.

Murrham gemmam (qua fiebant murrhæ, seu murrhina pocula pretiosa) multis in locis mittit *Parthia*. Propertius: Murrhæque in Parthis pocula cocta focis.

Montibus.

Macedonia perpetuis montibus cingitur. Habet ab Oriente *Ossam* & *Pelion*, ab occasu *Pindum*, ab Aquilone *Olympum*, à Meridie, *Othryn*.

Cossia quoque montibus, tanquam verticibus, abundat. Vnde & nomen sumpsit, Corfas enim tempora Græci vocant.

Molaribus.

Antro vrbs est Thessaliæ, cauernis & cuniculis abundans, quibus optimi lapides ad molas eruuntur. Gellius vocat molas illas trusatiles, vbi loquitur de Plauto: quem ait operâ pistori locasse, & fecisse quæstum in agendis molis illis, quas trusatiles vocant.

Melino.

Melinum pigmentum nomen sumpſit à *Melo* infula, vnde exportatur.

Magnete.

Magnetes lapis est argenteo similis, ferrū ad se attrahens. Reperitur in *India*, & in *Siphno* infula maris *Ægei*.

Melomibus.

Melones (quos veteres Meloꝝ epōnes dicebant) fructus sunt hortenses, qui humi rotundantur. *Spartianus Ostienses* probat.

Muscis.

Plinius ait *Cyrenais* Achorem deum cōtra multitudinem muscarum inuocare, eique litare consueuisse. Muscarum multitudo depopulata est quondam *Megarenſes*.

Myrica.

Myrica arbuscula, nascitur domestica in *Aegypto*, & alibi agrestis.

Myrobalano.

Myrobalanum arbor est frequens apud *Trogloditas* *Æthiopia*, aromaticam ferens glandem, qua fit vnguentum pretiosum. Palma quæ fert myrobalanum probatissima est in *Aegypto*.

Malobathro.

Malobathrum vnguentum est odoriferum, *Syria* regioni peculiare. *Horatius*: Cum quo morantem sæpe diem mero *Fregis*, coronatus nitentes Malobathro *Syrio* capillos.

Meliloto.

Melilotos herba est suavis & mellea, de qua *Ouidius*: Pars thyma, pars rores, pars meliloton amant.

Melilotos optimus est *Aticus*: Nascitur & in *Campania* circa *Nolam* mellini coloris, odorūque vehementis.

Mantichora.

Mantichoram feram *India* gignit magnitudine leonis, pelle villosa & purpurea, vultu & auribus propè humanis, triplici dētium ferie in vtraque maxilla, vtrinque aculeis cuspidatā, quos in certamine pro telis iaculatur.

Monope.

Monopem animal tauri magnitudine habet *Pæonia*.

Muribus Araneis.

Muribus Araneis, quos *Herod.* Mygdalos vocat, scaturit *Britānia*.

Monocerate.

Monoceros fera est sauisſima, capite ceruino, pedibus elephantinis, cauda aprina, reliquo corpore similis equo, vno in fronte cornu dūm cubitorum armata. Nascitur in *Æthiopia*.

Margaris.

Margaripiscēs sunt specie rotūda, & gregatim natātes, ac regē sectantes

sectantes more apum. Reperiuntur in *marī Rubro*.

Membranis.

Membranæ *Pergami* primū repertæ sunt.

Malis punicis.

Malum punicum, seu granatum, frequens est apud *Carthaginiensē*, vnde cognomen sumpſit.

Malis Cydoneis.

Malis *Cydoneis* (quæ & *Cotonea* dicuntur) nomen dedit *Cydonia* vrbs *Cretæ*, in qua magnus fuit eorum prouentus.

Milio.

Milio gaudet *Campaniæ*, pultemque candidam ex eo facit.

Sarmatarum quoque gentes hac maximè pulte aluntur.

Aethiopes non aliam frugem, quā milij, hordeique nouere.

Habent & *Niueri* agros milio, perinde ac frumēto, aut aliis fergetibus referuissimos, quō etiam contrito, & in farinam redactō pultem faciunt.

Malua.

Maluas *Plin.* scribit in *Arabia* septimo mēse arborescere, quod est argumentum magnæ fertilitatis.

Moly herba.

Moly herba à *Mercurio* reperta, maximè contra venena efficaciz, nascitur in *Cilicē* *Arcadiæ*.

Miluisibus.

Plinius scribit *Italiam* nuntiato *Gallico* tumultu sola sine externis vllis auxiliis armasse peditū L x x millia, Equitū c c millia.

Mulis piscibus.

Mulos pisces *Septentrionalis* gignit *Oceanus*, & proxima pars occidentis.

Merulis Albis.

Merulæ circa *Cylienem* *Arcadiæ*, nec vsquam alibi candidæ nascuntur.

Albisrebus.

Mithridanion herbam generat *Pontus*. *Melichrysim* gemmam *India*. *Magudarim* caulem *Syria*. *Mastichem* arborem *Chios* infula.

Nibus.

Taurus. *Othrys*. *Rhodope*. *Scythia*. *Thracia*, nullo ferè tempore non rigēt nibus, gelu, & glacie. *Taurus*, *Remaclus*: *Nubibus* impono *Taurē* niuose tuis. *Scythia*, *Luca*. *Solibus* & nullis *Scythicæ*, quem brama rigeret, *Dimaduere* niues. *Thracia*. *Staius* lib. ii. *Bistonix* tepuere niues. *Oui*. *Brachia* *Sythonia* cādidiōra niue. *Othrys*. *Claudianus*. *Laſta* per *Othryſias* funde iē mēbra niues *Rhodope*. *Ouid.* in *Epitō*. Quæ patet vmbrosūm *Rhodope* glacialis ad *Hemum*.

Scribit Plinius *Atlantis* verticem, altis, etiam ætate, niuibus occupari.

Nemoribus.

Zacynthos insula non procul *Coryntho*. Verg. lib. 3. *Eneidos*, iam medio apparet fluctu nemorosa *Zacynthos*.

Egaleos mons *Atticæ*. *Staius* lib. 12. *Diues* & *Egaleos* nemorum, *Parnæ*que benignus *Vitibus*.

Alas (inquit *Martianus Capella*) nemorosus est, scatens fontibus, sed rupibus infœcundus.

Nucibus.

Auella vrbs *Campaniæ*, nuces habuit præstantissimas. *Plinius*: Nuces *Auellanæ* capitis dolorem faciunt. *Vergil.* Et qui maliferæ despectant mœnia *Auellæ*.

Plinius laudat *Tarentinas* amplitudine, & putaminis mollicie. *Columella*: Nuce *Græcam Auellanam*, & *Tarentinam* hoc modo facere poteris.

Thasia. *Quintianus*: *Thasia* nux quosdam, *Cilix* & *pis* is aliquor. *Varro* apud *Gellium* *Sacros Cilices*, nuces *Thasias*, *palmas Ægyptias*, glandes *Ibericas* inter cibos electiles reponit.

Optimum genus Nucum fuit *Persicum*, autore *Plinio*. *Politianus* in *Rust. Cornâ*; cû *Cerâsis*, durôq; putamine clausa *Persica* nux.

Plinius laudat *Ponticas*. Vnde *Staius* lib. 1. *Syl.* Quicquid nobis *Ponticis* nucetis.

Nardo.

Nardus, seu *Nardum* frutex est aromaticus, quo *Indi* & *Persæ* abundant. *Horatius*: Nunc & *Achæmenio* perfundi *Nardo* iuvat. *Plinius*: Cuius folia nihil ab *Indico nardo* distant.

Nymphis.

Oceanus *Nympharum* omnium pater est. *Catullus*: Non genitor *Nympharum* abluat *Oceanus*.

Napis.

Amitemum vrbs *Campaniæ* *Napis* abundat. *Martialis*: Hos *Amitemus* ager felicibus educat hortis *Plinius*: *Napi* verò *Amitemini* (quorum eadem ferè natura) gaudent æque frigidis. *Napus* in *Ægypto* mirè celebratur propter olei celebritatem, quod de femine eius faciunt.

Nebriidibus.

Nebrides dicuntur damarum, seu certorum pelles. His abundat mons *Nebris* nomine, autore *Solino*,

Nitro.

Nitrû lapis est sulphuri cõmixtus, & natura sali proximus. Apud *Epirum* fit eodem quo sal modo. Optimum crescit in *Macedonia*, quod

quod vocant *Coleftricum*. In *Egypto* conficitur multò abundantius, sed deterius. *Nitrariæ* egregiæ *Ægyptiis* circa *Memphim* esse consueverunt.

Nasturcio.

Nasturcium herba est torporem & hebetudinem excitans. Frequens est apud *Babylonem*.

Neadibus.

Neades animalia sunt, quorum voce abrumpitur terra. Reperiuntur in *Samo* insula.

Narcisso.

Plinius ait probatissimum narcisum crescere in *Lyciæ* montibus.

Ostro.

Lemannus lacus, *Gebennæ* propinquus, colore muricis abundare arguitur dicto *Ricardi Bartolini*. *Ostrifero* madidum caput obiectare *Lemanno*.

Sarra, seu *Tyros*, *Verg.* Ut gema bibat, & *Sarrano* dormiat *ostro*.

Sidon. *Quidius*: Hic qui *Sidonio* fulget sublimis in *ostro*.

Assyria. *Verg.* in *Cyri*: Nò *Lybis* *Assyrio* sternetur lectulus *ostro*.

Phanicia. *Ruffus Festus*: *Agoreo* color hinc mentiner *ostro*.

Tænarus mons *Laconiæ*. *Ægidius Maserius*: Commendat *ostrem Tænarus*, atque *Tyros*.

Chilcedon. *Lucan.* libro 9. *Pontus* & *ostri feram* dirimat *Chalcedonia* cursu.

Oleo, & Oliuis.

Venafum *Campaniæ* oppidum præcipuam olei laudem meruit. *Martialis* li. 13. Hoc tibi *Campani* sudavit bacca *Venafri* *Vnquentum* *Horat.* *Pressa Venefranæ* quod bacca remiit. *Oliuæ*. *Plinius*: Et vulgò (inquit) principatum hoc bono obtinuit *Italia* toto orbe, maxime agro *Venefrano*.

Picenum regio *Italiæ*. *Martial.* Si mihi *Picena* turdus *Palleret* oliuæ. *Oliuam Picenam* commendat *Plinius*.

Sicyon vrbs *Achaiæ* *Quid.* in *Ibin*: Aut vt oliuifera quondam *Sicyone* profecto.

Trebis, seu *Trebula* vrbs *Italiæ* (quæ prius *Nitiscæ* dicebatur) etiam claruit oliuis. *Vergil.* libro 7. *Ereti* manus omnis, *Oliuifera* que *Nitiscæ*.

Peparethros insula. *Ouidius* lib. 7. *Meta.* Et *Giaros*, nitidæque ferax *Peparethros* oliuæ.

Ager *Sabinorum*. *Ouidius* lib. 3. *Fast.* *Primus oliuiferis Romam* deductus ab aruis.

Eurotas fluvius *Laconiæ*. *Staius* lib. 4. *Theb.* *Taygetique phalanx* & oliuiferi *Eurotæ* *Dura* manus.

Lycabefos mons Atticæ Stat. lib. 12. Parnéſque benignus Viribus,
& pingui melior Lycabefos oliua.

Betis Hispaniæ fluius. Martialis, Betis oliuifera crimen redimi-
te corona. Plinius: Glareofum oleis ſolum aptiſſimum in Venafra-
no, pinguiſſimum Betica. Idem: Betica quidem meſſes vberri-
ma inter oleas merit.

Paropotamia proxima Tigri regio non palmetis modò, verùm
& oleo, primisq; & aliis arbuſtis nobilis eſt.

Oliuis etiam abundare *Fortunatas inſulas* oſtendit Horatius di-
cens: Germinat & nunquam fallentis termes oliuæ.

Taburnus mons Capaniæ. Vergilius: Iuuat Iſmara Baccho Cò-
ſerere, atque olea magnum veſtire Taburnum.

Onis.

In *Velitris*, Volſcorum oppido, fuit ouorum ingens abundantia
Mantuanus: Iam Latij Romam caput, ouiferasq; Velitras.

Pygmæorum caſas luto, pennisq; & ouorum putaminibus con-
ſtrui ſcripſit Pl. lib. 7.

Ovis eodem teſte inſulæ ſunt Ponti, in quibus ovis autum &
aueis viuunt incolæ.

Ovis.

Galeſus, Calabriæ flumen, ouium multitudinem quondam fertur
habuiſſe. Horat. lib. 2. Carm. Dulce pellitis ouibus Galeſi flumen.

Canuſium vrbs eſt Appuliæ, in qua lanæ erant rutili coloris. Iu-
venalis Satyr. 6. Paſtores, & ouem Canuſinam, v' Imòſque Falernas.

Gallia. Horatius, Nec pinguia Gallicis creſcunt vellera paſcuis.

Calabria, & Appulia. Colu. lib. 8. Generis eximij Calabras, Appu-
liæque milites noſtri exiſtimabant, earumque optimas Tarétinas.
Nunc Gallicæ præcioſiores habètur, earumque præcipuæ Altina-
res. *Altinum* autem oppidum eſt in palude poſitum, ſimilè Rau-
næ ſitum habens. Martialis: Velleribus primis Appulia prima, ſe-
cundis Nobilis Altinum, tertia laudat ovis. Plinius: Lana autè lau-
datiſſima Appula, & quæ in Italia Græci pecoris appellatur, alibi
Italica, Tertium locum Miſiæ oues obtinent. Appulæ breues vil-
lo, nec niſi penulis celebres. Circa Canuſium, Tarentumque ſum-
mam nobilitatem habent.

Tibareni populi ſunt Trapezòti imminentes, Chalybibus vicini,
quorum præſtantiſſimi cultores. Priſcianus, ſeu Remnius in Diony-
ſij Geographia: Hinc pecorum eſt diues nimirum gês Tibarentium
Hanc prope ſunt Chalybes, duriffima regna colètes, Quos labor
exercet ſæuus feriſque metella.

Aegyptus ad eò herbis exuberat, autore Diodoro Siculo, vt oues
bis annò ibidem pariant, biſque præbeant lanam.

Hero.

Herodotus ait in *Arabia* eſſe oues cauda triù cubitorum quam
per humum trahunt.

Sunt & minutiffimæ oues in *Chio* pabuli inopia, quarum tamè la-
cte caſeus conſicitur laudatiſſimu. Id de agno ſtatim à partu ma-
trem paſtorémque agnoſcunt, & circa petulea læcunia ſubſiſtunt.

Ornis.

Orion mons Theſſaliæ. Val. Flac. lib. 1. Argo. Quantum Peliacæ
in vertice vicerat ornos.

Odoribus.

Arabia propter varias herbas, fruticèſq; aromaticos tota eſt o-
dorifera Statius lib. 1. Syl. Odoriferis Arabum quod doctus in aruis.
Tibullus: Vrantur odores, Quos terra diuſte mittit Arabis.

Saba. Colu. lib. 11. Cœlitibus templisq; Sabæum miſcet odorè.
Statius lib. 2. Syl. Odoriferos exhauit flamma Sabæos. Plin. ſcribit
Sabæos diſtiſſimos ſylvarum fertilitate odorifera.

Perſis. Syllius lib. 15. Altera Achæmenium ſpirabat vertice odo-
rem. Ad hoc alluſit Horatius: Perſicos odi puer apparatus.

Aſſyria. Catullus, Fragrantem Aſſyrio venit odore domum,
Panchaia, & *Idaſpes*. Claudianus: Quicquid thuriferis ſpirat Pan-
chaia iulius, Quicquid odoratus longè blanditur Idaſpes.

India. Syllius lib. 17. Qualis odoratis deſcendit liber ab Indis.

Armenij. Tibul. lib. 1. lætat odoratos vota per Armenios.

Oraculis.

Apud *Delphos*, oppidum Phocidis, dabantur Apollinis oracula.
Plinius: Subeunt in hac reputatione Delphica oracula, velut ad ca-
ſtigandam hominum vanitatem à deo miſſa.

Oſtreis.

Oſtea, ſeu *Oſtræ* appellantur aquatiles conchæ, quarum olim
vſus erat in deliciis. Optime fuerunt in lacu Lucrino. Martialis: E-
bria Baiano veni modo concha Lucrino. Horatius: Non me Lu-
crina iuuerint conchylia. Sergius Orata (qui primus oſtrearum
piſcinas habuit) optimum ſaporem Lucrinis adiudicauit.

Gerardaſca ſtagnu eſt agri Volaterrani, optimis oſtreis reſertum.

Baia. Adrianus Cardin. Baiana oſtea, murices, lupòſque.

Circæi Hora. Oſtea Circæis, Miſeno oriuntur echini.

Abydos. Mantuanus: Vnus, & oſtriferâ Seſto qui iunxit Abydon.

Oppidis.

Alexandri magni comites in eo tractu *India*, quem ſubegerat,
ſcripſerunt quinque millia oppidorum fuiſſe, Ind. ànque tertiam
partem eſſe terrarum omnium, & multitudinem gentium in-
numeram probabili ratione. Indi enim propè gentium ſoli nun-
quam em grauerè ſuis ſinibus.

Betica olim habuit oppida 175.

Oleribus.

Syria in hortis operosissima oleribus abundauit. Vnde natum Adagium, Multa Syrorum olera.

Onagris.

Onagri syluestres asini præcipui sunt in *Phrygia* & *Lycæonia*. Sunt & in *Mauritania* cursu pernices, citòque desistentes, quos anhelos venatores propterea facile capiunt.

In *India* reperiuntur agrestes, equi magnitudine, capite penè rubenti, oculis cæreuleis, vno in fronte cornu.

Onocrotalis.

Onocrotalis aues, olorum similitudinè habentes, *Gallia* Septentrionalis, Oceano proxima mittit.

Onychite.

Onychitem gemmā in *Arabia* montibus, nec vsquam alibi nasci veteres putauerunt.

Aliis rebus.

Othonem & *Oenanthem* herbas habet Syria. *Opalos* gemmas India. *Ocrum*, pigmentum *Topazonos* insula. *Obsidiarum* lapidem, *Æthiopia*. *Oryges* feras, *Africa*. *Oryganum* herbam, *Bœotia*.

Pice.

Plinius: Asia picem Indicam maximè probat. Græcia Piceriam Naryciam. Verg. libr. 2. Georg. dicens: Et iuuat vndantem buxo spectare Cytorum. Naryciarq; picis lucos. Est autè *Narycia*, seu Narycium oppidum *Volsorum* Colu. lib. 11. Sobolem dabit illa capacem Naryciæ picis, aut *Actæi* mellis *Himetti*.

Est & circa *Idam* in Troade pix plurima. Vergi. lib. 3. Georg. I. dæasque pices, & pingues vnguine caras.

Illirtum, seu *Illirta* Epiri regio, Italiae propinqua pice quoq; abundat Ouidius: Nigrior *Illyrica* cui pice sanguis erat.

Theopompus apud Plinium testis est in *Apolloniatarum* agro picem fossilem non deteriolem *Macedonica* inueniri.

Piceis Arboribus.

Picea arbor frequens est in *Pado*: Vnde impositum fluuio nomè. Padès enim Picea Gallicè vocantur, inquit Plinius.

Palmis.

Apud Hænos populos vrbs est *Eggada* nomine, fertilitate, & nemoribus palmætorum nobilis.

Ægyptus. Plinius: palma (inquit) quæ fert *Myrobalanum* probatissima est in *Ægypto*. *Quintianus*: Inuenta mensis palma mox *Ægyptia*.

Idumæ prouincia Syriæ palmis luxuriat. *Lucanus*: Et arbusco palmætorum

marum diues *Idumæ*. Vergi. li. 3. Georg. Primus *Idumæas* referam tibi Mantua palmas.

Hiericus oppidum est *Idumææ*, in cuius agro Strabo ait palmetū esse centum stadiorum, Plinius *Hiericuntem* palmetis cõlitam, & fontib; irriguā vocat *Idem*: Sed vt copia (inquit) ibi atque fertilitas, ita nobilitas in *Iudæa*: nec in tota, sed *Hiericunte* maximè.

In *Babylonia* Per omnem regionè palmae sunt sua sponte nascètes, plearq; fructiferæ.

Arabia. Oui. li. 10. Palmiferos Arabes, *Panchazq;* rura relinquã. *Pharos* *Ægypti* Insula. Ouid. li. 2. Eleg. Quæ colis & *Memphin*, palmiferam que *Pharon*.

Selinis vrbs iuxta *Lilybæum*. *Syllius*: *Audax Hybla* fauis, palmis quoque onusta *Selinis*. Verg. lib. 3. *Æn*. Tæque datis linquo ventis palmosa *Selinis*.

Plinius scribit *Iudæam* esse inclytam palmis.

Est & in *Lyguria* castrum *S. Romuli* palmis nobilibus refertum.

Canaria vna ex *Fortunatis* insulis abundat palmetis, cariotas id est palmarum fructus ferentibus *Martialis*: Notè cariotides theaeris. *Statius*: Prægrandes cariotides cadebant.

Tylos insula maris *Pæfici*, palmas, oleas, vites, ficos, & varia pomorum genera profert.

Theba. *Ægyptiæ* palmis ibidem foscundæ fuerunt. *Statius*: Seæquæ palmiferæ mittunt vernalia *Thebæ*.

Pomis.

Tybur oppidum non procul *Roma*, pomis abundauit. *Colu*. li. 11. Et turris lacus, & pomosi *Tyburis* arua.

Phæacum regio tanta pomorum vbertate claruit, vt præmaturis fructibus noui statim succederèt. His autè præfuit *Alcinous*. *Stat*. libro 1. *Syl*. Quid bifera *Alcinoui* laudem pomaria, vòsq; Qui nunquam vacui proditis in aëra rami? *luuenalis* Sat. 5. Illa iubebit Pomadari, quorum solo pascaris odore: Qualia perpetuus *Phæacum* Autumnus habebat.

Anio fluuius *Tybur*i propinquus, etiam pomis abundat. Propter tunc *Ramosis* *Anio* qua pomifer incubat aruis.

Phalisci, *Volsorum* populi, etiam abundant pomis. *Ouid*. lib. 3. Eleg. Quum mihi pomiferis coniux foret orta *Phaliscis*.

Appagones *Indiæ* populos, vitis, lauri, buxi, pomorumque omnium in Græcia nascentium fertiles scribit *Plin*.

Omnes *Fortunate Insule* copia pomorum & auium omnis generis abundant.

Plumbo.

Miclis Insula candidū generat plumbum. *Plinius* lib. 4. cap. 16.

Timæus historicus à Britaniâ introrsus sex dierum navigatione abesse dicit insulam Mictum, in qua cæcidum plumbum proveniat. Ex *Cassiteride* insula, ait Plin. l. 7. ca. 56. plumbum primus apparuit Midacritus.

Cantabria nigro abundat plumbo.

Pantheris.

Hyrcania Scythiæ pars Pantheris, Pardis, & Tygribus abundat.

Pinis.

Atlas mons. Aulonius: Nec pinifer Atlas Amphitryoniadem puerum.

Ida. Statius l. 3. Syl. Pergame pinifera multo pretiosior Ida.

Lycæus mons Arcadiæ. Statius lib. 7. Theb. Nec sua pinigero magis adnatet umbra Lycæo.

Simon fluvius Phrygiæ. Statius lib. 12. Pinigeri rapitur Simoentis ad amnem.

Manlius. Verg. Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentem Menalus, & gelidi fuerunt saxa Lycæi.

Ossa mons Thessaliæ. Luca. Quantum Piniferæ Boreas quæ Thracis Ossæ Rupibus incubuit.

Othrys. Valerius Flac. Parnasi lateant, cesserit Othrys Piniger.

Portis.

Egyptiæ Thebæ centum portis nobiles fuerunt. Iuuenalis Ecce vetus Thebæ cætum iacet obruta portis. Plinius: Et Diospolis magna, eadem Thebæ, portarum centum nobilis.

Piscibus.

Aulus vrbs seu portus Bœotiæ, piscibus abundat. Ouid. lib. 12. Metam. Bœotique tellus Aulide piscosa puppes tenuisset ituras.

Benacus lacus. Petrarca: Carmine piscoso referens accepta Benaco. Vbi primam corripuit, quæ à Vergilio producitur.

Gnydos Lyciæ ciuitas. Ouid. lib. 10. Piscosamque Gnydon, grauidamque Amathunta metallis.

Multa sunt in *Nilo* piscium genera, inter quos numerantur Lepidodus, Coracinus, Porcus, Phagonus, Silurus, Citharus, Aloia. Ex testaceis Dilichius, Phiscus, Bolites.

Tanta est in *Thule* insula piscium multitudo, ut ligni loco comburantur ab incolis.

Cedrosi Indiæ populi (qui Arhim amnem incolunt) fores in domibus maxillis piscium, & belluarum faciunt, & ossibus testæ contignant.

Populis arboribus.

Sperchius fluvius Thessaliæ. Ouid. lib. 1. Meta. Populifer Sperchius & irrequietus Enipeus.

Padus. Ouid. lib. 2. Eleg. Frigidus Eurotas populiferque Padus. Populus migras, efficacissimas habet *Creta* Insula.

Papyro.

In Lacunis *Nili* nascuntur iunci, ex quorum tenuissimis fissuris contextuntur chartæ & vela, & vestes & stragula. Est autem Papyrus frutex nascens in paludibus Ægypti, aut quiescentibus aquis *Nili*. Papyrus ostendit primus in *Ægypto* Alexander. De Papyro Lucanus: Nondum fluminea Memphis contexere Biblos Cœperat. Ouid. l. 15. Perque Papyriferi septem flua flumina *Nili*. Martialis, Perditæ *Niliacæ* Musæ mea damna papyros. Plinius l. 13. Papyrus (inquit) nascitur in palustribus Ægypti, aut quiescentibus *Nili* aquis, ubi euagatæ stagnant, duo cubita non excedente altitudine gurgitum. Et paulo post: Nuper & in *Euphrate* nascens circa *Babylonem* Papyrus intellectum est eundem habere usum chartæ.

Prunis.

Damascus vrbs Syriæ optimis abundat prunis, quæ *Damascena* vocatur. Columel. lib. 11. Armeniisque & Carcolis, prunisque *Damasci*. Plinius lib. 15. In peregrinis arboribus dicta sunt *Damascena*, à Syriæ *Damasco* cognominata.

Pyris.

Plinius ait *Crustumina* Pyra cuuctis esse gratissima. Abundant & *Pyris Calabri*, quæ consueverunt hospitibus apponere. Horat. Nō quo more *Pyris* vesci Calaber iubet hospes. Hinc *Adagium*, *Calabri* hospitis *Xenia*. *Crustuminis* proxima sunt *Falerna*, à potu: quoniam tanta vis succi abundat.

Porris.

Aricia vrbs Italiæ porris abundat. Martialis: Mittit præcipuos memorialis *Aricia* porros.

Tarentum. Idem Martialis. Fila *Tarentini* grauitè redolent porri. Plinius ait laudatissimum porrum esse in *Ægypto*, mox *Orchis*, atque *Ariciæ*.

Phasiæ.

Phasiæ, à *Phaside* *Colchorum* fluuio dicuntur, quod ibi sunt frequentes *Lactantius*: Cernitur & mixtam *Phasidis* inter auem. Martialis lib. 13. *Argua* primum sum deportata carina, Antè mihi notum nil nisi *Phasis* erat.

Paludibus.

Nilus. Statius lib. 3. Syl. Vnde paludosa secunda licentia *Nili*. *Rauienna*. Syl. lib. 8. Lenta paludosa profcundunt signa *Rauiennæ*.

Sicambri populi Germaniæ *Rheno* proximi, in paludibus habitant

tant. Propertius: Ille paludosos memoret seruire Sicambros.

Portentis.

Nilus. Stroza fil. Et portenti nasset vada noxia Nili.

Pruinis.

Sythia, Riphæi, Caucasus, Strymon fluius Thraciæ perpetuis riget pruinis. Verg. l. libro 4. Georg. Aruâque Riphæis nunquam viduata pruinis. Claudianus: Caucasæas captiua bibunt armenta pruinas.

Pharetris.

Creta. Vergil. lib. 3. Georg. Armâque, Amyclæumque canē Cretâ famque pharetram.

Gnosfos & Gortyna vrbes Cretæ. Luc. 3. Creta vetus populis, Gnosfosque agitare pharetras Docta nec Eois peior Gortyna saguntis. *Cydon* vrbis Cretæ. Ouid. lib. 8. Meta. Armâque, equosque, habitusque Cydoneâque pharetras.

Lycia. Statius lib. 6. Theb. Cætera pars Lyciis gaudet contenta pharetris.

Mædia. Marullus: Non tot spicula Medicis pharetris.

Purpura.

In *Melibœa* vrbe Theffaliciæ, claruit vsus purpuræ. Verg. lib. 5. Æn. Purpura Mæandro duplici Melibœa cucurrit.

Plinius ait in *Laconia* purpuram optimam fieri consueuisse. Honorat. Nec Laconicas mihi Trahunt honestæ purpuras clientes.

Bombycinam vestem texere Pâphila Plaris filia in *Coa* insula prima docuit. Martialis: Nec Coæ referunt iam tibi purpuræ.

Tyros. Tibullus. Illi selectos certent præbere colores, Africa puniceum, purpureumque Tyros: idem. Vellera det succis bis madefacta Tyros.

Sidon & Ancon. Syllius lib. 8. Stat fucare colus, nec Sidone vilior Ancon.

Plinius de *Carthagine* loquens, Nunc omnis (inquit) nobilitas conchylio, atque purpura constat.

Purpuras pisces habent Sigæum & Lectum Idæ promontoria.

Placentis.

Picentes pane laudantur, quem conficiebant ex halice materia macerata. Hic ob duriciâ frangi non poterat, nisi lacte muli ovæ mollitus. Martialis: Picentis Ceres niueo sic nectare crescit, Vt leuis accepta spongia turget aqua Pamphilus: Non halicæ panes, non quas tibi terra placentas Picerina dedit.

Pyramidibus.

Pyramides lapideæ fuerunt structuræ in *Ægypto*, quas reges sumptu maximo erigebant, aut in ostentationem diuitiarum, aut in usum

vsus sepulturæ, aut ad excitandum populi torporem. Earum vni c c c l x. millibus hominum, viginti annorum spatio constructa fertur, tanta quidem rerum prodigèntia, vt in Raphanos, allium & cepas (quibus operarij vecebantur) m d c c c. talia erogata sint. Martialis: Barbara Pyramidum sileat miracula Memphis.

Procellis.

Syrtis, Charybdis, Scylla, Mælea, Capharentus, marina dicuntur periculis, procellis frequentibus agitata Pâphlus, Pêrqi procellolas Syrtis, per laxa Mælea: Per mare, quod rapido vortice Scylla trahit.

Pectinibus.

Pectines pisces sunt laui quibus abundat *Tarentum*. Horat. Pectinibus patulis læctat se molle Taretum Plin. ait laudatissimos esse pectines Mitylenis, in Ægypto verò pectunculos.

Pecore.

Phyllos regio Arcadiæ. Stat. lib. 4. Theb. Aptior armentis Mydæa, pecorâque Phyllos.

Tartari populi, quum frugibus careant, pecore tamen abundât. Et quoniam aquarum sunt pauperes, equinum sanguinem bibunt.

Sclaus regionem habitant ad eò feracem, vt bis in anno grauidas habeant pecudes, quæ quater tondentur.

Volaterranus ait *Pannoniam* pecoribus & vitibus abundare, sed olei pauperem esse.

Orchomenos vrbis Arcadiæ. Polymelos à pecoris copia nomen meruit.

Angli pecore abundant, lanisque mollissimis, quoquoersus exportatis. Viuaria animalium ad tria millia in tota insula certantur, inquit Volaterranus.

Pabulis.

Morania sterilitatem olei, & vini, pabulorum, frumenti, pecorisque abundè pensat.

Erithrea insula Hispaniæ tantæ est fecunditatis, vt oporteat pecudes pabuli copia, excreatione sanguinis purgari: Cuius rei causa ea tinguntur quæ de Geryonis armentis dicuntur.

Plin. ait nihil esse laudatius *Germaniæ* pabulis.

Pernis.

Pernæ pisces de genere concharum, frequentes sunt circa *Pontias* insulas.

Phymythio.

Phymythium, seu Cerullam parit *Rhodos* insula.

Punicibus.

Punices dicuntur lapides ex oli amne, euigadis corporibus aptissimi. Laudantur in *Mælo, Scyro & Æolis* insulis. Reperiuntur & in

Sicilia nigri coloris.

Perficis.

Perfica dicuntur à *Perfide* regione his abundante, Habet *Aegyptus* Perficum arborem similem pyro.

Paliuro.

Paliuro arbori Cyrenaica regio suam postponit Loton.

Pisana.

Pisanae Potioni (cuius laudibus Hippocrates volumen vnum dicauit) bonitas praecipua *Vitensi* in *Aegypto* fit ex hordeo.

Panico.

Panico cibo praecipue vititur *Aquitania*. *Pontica* gentes nullum panico praeferrunt cibum.

Portu.

Aulis vrbs *Boeotiae* portu habuit quingentarum nauium capacem. Strabo ait *Anthedonem* *Boeotiae* urbem portuosam esse.

Munychia vrbs *Atticae* habuit stationem c c c nauium capacem.

De *Lycia*, Seneca in The. Tutatq; crebris portubus *Lyciam* videt.

Pardis.

Pardos in *Africa*, *Syriae*que esse creberrimos, ait Plinius. Capiuntur & in regione *Mauritaniae*. Sunt & in *Caria* ac *Libya* praefongiadmodum animo imbelles, saltu agiles, pelle adeo dura, vt ferro non cedat.

Pristibus.

Pristes pisces sunt in mari *Indico* cc. cubitorum.

Platanistis.

In *Gange* reperiuntur *Platanistae* pisces xv. cubitorum.

Phenice.

Phoenice auem annis 690. viuentem sola fert *Arabia*. Claudianus: Hæc fortunatus nimium Titanius ales Regna coli, Solisque plaga defensus iniqua possidet intactas ægris animalibus oras.

Palumbibus.

In agrum *Volaterranum* Palumbes quotannis aduolant è mari. *Pisycis.*

India Pisycum mittit, auem humanæ vocis docilem. Claudianus: Et si qua loquendi Gnara coloratis viridis defertur ab Indis. Nunc etiam aduehuntur ex *Lusitania*, insulisque *Aethiopicis*.

Phaleridibus.

Phalerides aues habet Parthorum *Selencia*. Aquaticarum laudatissima Asia.

Phalacrocoraces aues Balearium insularum sunt peculiare:

Pellibus.

Ex *Tana*, Venetorum castello, exportantur pelles & mancipia, quæ

quæ Sarmatæ mercantur, vocantque Carcasos.

Panibus.

In *Solo* *Boeotiae* vico laudatissimi fiebant panes.

Palamidibus.

Palamidum piscium copiam habent *Alyzones* populi. Strabo ait etiam reperiri in angustiis Byzantij.

Peloridibus.

Pelorides pisces dicuntur, à *Peloro* promontorio, vbi scitent.

Peponibus.

In *Campania* Pepones optimi sponte proueniunt.

Petrofelino.

Optimum Petrofelinum veniebat quondam ex *Macedonia*.

Pæphagis.

Habet *India* pæphagum animal duplo magnitudinem equi excedens.

Perdicibus.

Theophrastus dixit perdices esse in *Paphlagonia* duplici corde.

Palæstra.

Fuerunt *Spartani* clarissimi pugiles, & palæstritæ: Propert. Multatæ Sparta miramur iura palæstræ.

Aliis rebus.

Parthenium pigmentum habet *Ægyptus*.

Purpurissum colerem india.

Panacem herbam Clitoris mons.

Panacem vnguentum Arabia.

Philoginon gemmam. *Porphyritem* lapidem, *Perseam*, arborem *Ægyptus*.

Phatagam animal, *Porphyrum* serpentem India.

Panopum auem, Galatia.

Pardalim & *Perseum* pisces Mare rubrum.

Populo, & diuicis rebus abundat Parthiorum Luetia.

Quercubus.

Chaonia pars *Epyri*, glandibus abundat, & quercubus. Ouid. lib. 10. Umbra loco venit, non Chaonis absuit arbor.

Dodona Sylua *Epyri*. Val. Flac. lib. 1. Arg. Dodonida quercu Ingredior. Syllius lib. 3. Implet fatidico Dodonida munere quercu. *Offa* mōs *Theflaliae* Valen. Flac. Fleuit vbi *Olfæ* captaret munerera quercus.

Racemis.

Cæcubum oppidum in sinu *Caietano* terras habet optimi vini feraces. Horatius: Cæcubum, & prælo domitam Caleno Tu bibes uam.

Tmolus mons *Lydiae*. Ouid. lib. 4. de Ponto. Africa quot fetgetes

getes, quot Tmolia terra racemos, Quot Sycion baccas.
Methymna. Ouid. Gargara quot segetes, quot habet Methymna
racemos.

Rhombis.

Adria, seu mare Adriaticum. Iuuenalis Satyra 4. Incidit Adriaci
spatium admirabile Rhombi.

Rhombitem Ptolemæus ait esse fluium post Mæotidæ à Rhom-
borum frequentia nominatum.

Plinius ait Rhombum *Ravennæ* esse laudatissimum.

Rosis.

Pestum oppidum in Lucania bis in anno fructus quosdam, &
in his rosas parit. Vergilius libro 4. Georgic. Biferique rosaria Pa-
sti. Idem de rosi: Vid. Pætano gaudere rosaria cultu.

Pangæum quoque montem rosas feracem esse docet Plinius
libro 21. capite 4.

Abundat & *Campania* optimis rosis, quibus præcipua digna-
tio. His Plinius addit *Prenestinam* & *Milefiam*. Est etiam *Cyrenis* o-
doratissima rosa.

Resina.

Resina humor est fluens ab arboribus, etiam in eisdem res-
dens. Plautus Ægyptiam probat in Mercatore dicens: Resinam
ex melle Ægyptiam vorato, saluum feceris:

Raphanis.

Raphanus herba est seu radix comestibilis, tã frequens & no-
bilis apud *Delphos*, vt ex auro dicaretur. Beta ex argento, Rapier
plumbo: Equat in *Germania* infantium puerorum magnitudinem. In
Ægypto Raphani sparguntur nitro vbi sunt suauitate præcipui.
Luciade quoque populi Atticæ raphanorum habent copiam.
Apud eos moris erat, vt qui fuisset in adulterio deprehensus igno-
ramiosas pœnas daret, impactis in pudendam corporis partem
raphanis, qui ibidem crescunt mira magnitudine.

Rapis.

Plinius libro 18. dat palmam rapis, in *Nursino* agro nascentibus.

Reseda.

Reseda herbam collectiones, inflammationesque decutien-
tem habet *Ariminum* magno proventu.

Riuus.

Methone vrbs riuus abundat. Seneca in Troadæ, An frequens
riuus leuibus Methone?

Serpentibus.

Phiusa insula dicta est à multitudine serpentum. Ophis enim
Græce serpētem significat. Vnde Ophiogenē populi in Hel-
lesponto,

lesponto, qui serpentum ictus tactu leuant, & imposta manu, cor-
poris venena extrahunt.

Mauritania. Horatius: Nec Mauris animo mitior anguibus.

Libya. Syllius: Terga damus, Libycisque parem nō esse fatemur
Anguibus Ausoniam.

Africa. Horat. lib. 1. Ser. Canidia afflasset peior serpētibus Afris.

Sinuessa vrbs Campaniæ. Ouid. lib. 15. Vulturinus, nucisque fre-
quens Sinuessa colubris.

Cinyphs fluius est Libyæ inter duas fyrtes, capris & serpentibus
abundans. Pamphidus: Affer Cinyphij caput colubri.

Candei populi orientales serpentibus vescuntur. Vnde & Ophio-
phagi vocantur. Neque est alia regio earum fertilior. Plinius.

In *India* serpentes in tantam adolefcunt magnitudinem, vt so-
lidos hauriant ceruos, taurisque.

Tanti sunt & apud *Rhindacum* amnem in Ponto, vt superuolan-
tes, quamuis altè, pernicitèrque, altèr haustu raptas absorbeant.

Constat apud *Bregadam* fluium serpentem centum & viginti
pedum longitudinis à regulo intersectū. Quod est argumentum
maximos ibidem nasci.

Sulphure.

Nascitur (inquit Plinius) sulphur in insulis *Aeolis* inter Sicilia
& Italiam. Sed nobilissimū in *Melo* insula. In Italia quoque inueni-
tur in *Neapolitano*, *Campano*que agro, & collibus qui vocantur *Len-
cogabi* Volaterran. ait nunc fossile sulphur esse in agro *Volaterrano*.
Nar quoque fluius aquas habet Sulphureas. Ausonius: Flumini-
busque Italis præponens sulphureus Nar.

Segetibus.

Apud *Cinyphem* Libyæ fluium magna est frugum copia. Vnde
Ouid. Cinyphæ segetis citius numerabis aristas.

Multis testimoniis constat Libyã & Africã segetibus abunda-
re. Maotia in Syluis, Vbi Libyæ segetes, vbi Gnosa Vina. Ouid.
lib. 4. de Ponto: Africa quot segetes quot Tmolia terra racemos.
Ab hac rerū copia, Cererem Agri Libyssam vocant autore Festo.

Gargaris mons Phrygiæ. Ouid. Gargara quot segetes, quod ha-
bet Methymna racemos.

Scaris piscibus.

Scaros pisces habet *Carpathium* mare. Horat. Non me Lucrina
luerint cœchylia, Magisve Rhōbus, aut Scaris: Si quos Eois into-
nata fluctibus. Eiyems ad hoc vetat mare. Eois fluctibus dixit, id
est Orientalibus, propter mare Carpathiū. Hunc piscem Optarus
Melipertius præf. classis sub Claudio principe, è Carpathio
inuenit. Numeratur autē inter cibos electiles. Varro apud Celliū

testis est Scaros *Cilices* omnium esse præstantissimos.

Sagittis.

Sequentia loca incolæ habuerunt peritissimos sagittarum, *Creta*. Verg. in Cyri. *Atrica* *Creta* sternebat rura sagitta.

Lycia. Verg. lib. 8. Ille mihi insignem pharetram, *Lyciâ*q; sagittas *Difcedens*, pharetramque auro dedit intertextam.

Cydon vrbs *Cretæ*. *Stadius* lib. 7. *Theba*. *Cydonæas* anteibunt gesta sagittas.

Gortyna *Luca*. lib. 6. *Dictæa* procul ecce manu *Gortynis* arundo. Idem: Nec *Eois* peior *Gortyna* sagittis.

Dictæ. *Syllius* lib. 13. *Dictæa* per auras *Tranat*, & in medium perlabitur vrbs arundo.

Parthia. *Mantuanus* in *Alphonso*: Nec *Parthica* tanto *Agmine* per cœli nubem se fundit arundo. Hæc ratione *Catullus* *Parthos* vocat sagittiferos.

Erithra, seu *Erithræ*. *Sidon*. Fortè sagittiferas *Euam* populatus *Erithras*. De *Orientalibus* populis. *Flac.* lib. 5. Quos neq; *Iber*, neq; *tuta* suis *aurora* sagittis *Sustinet*. Per *auroram* intelligit *Orietales*.

Sarissis.

Sarissæ dicuntur hæc *Macedonum*. *Quid*. lib. 12. Qui *clypeo* gladioque, *Macedoniæ*que *Sarissa*. *Lucan.* lib. 8. *Primi* *Pellæas* arcu *fregerere* *Sarissas*.

Smaragdis.

Smaragdo gemma *viridi*, & *oculorū* acie *recreante* abundat *Erithra*, & *Scythia*. *Claud.* Inter *Erithræos* *urgentia* colla *smaragdos*. Reperitur etiam in *India*, & *Cypri ærifodinis*. *Plinius* ait *Ægyptorum*, *Scythicorū*q; *smaragdorū* tantâ esse *duritiem*, vt nequeant *vulnerari*. Ait & *Scythicos* omnium esse *nobilissimos*.

Sistris.

Sistrum tinnulum est instrumentum, ab *Ægyptiis* repertū, quo utebatur in *sacris* *Isidis*, vnde *Sistrati* *Ægyptij* dicuntur. *Mart.* *Linnigeri* fugiunt *calui*, *sistratâ*que *turba*. *Quid*. lib. 3. *Eleg.* *Quid* nunc *sacra* *iuuant*, *quid* nunc *Ægyptia* *proliunt* *Sistrâ*?

Saccaro.

Saccarum dicitur *mel* in *arundinibus* collectum *instar* *gummi* candidum, & *dentibus* *fragile*, *Saccarum* autem fert *Arabia*, sed *audacius* *India*.

Stanno.

Cassiterides decem sunt *insulæ* in *Hispania*, ex quibus effoditur *Stannum*, quod *Cassiterum* appellatur. *Diodorus* ait *venam* *stanni* esse in *Britannia*, iuxta *Helenum* *promontorium*, quod nunc *Cornubiam* vocant.

Saxis

Saxis.

Mantuanus *Apenninum* *saxotum*, *Pamphilus* *Ceramiâ* *scopulosa*, *Calentius* *Pelion* *lapidosum* vocant, quod ea loca *saxis* abundet. De *Ericæ* *monte* *Siciliæ* *Seneca* in *Medæa*, *Quæcunque* *generat* *inanis* *saxis* *Eryx*.

Stamine.

Pergamus *Attali* *regia*, *Memphis*, & *Babylon* *vrbes* *ingeniosæ* fuerunt in *texendis* *staminibus*. *Politianus* in *Rust.* *Textile* *nec* *tenero* *sub* *regmine* *fulgurat* *aurum*, *Sp. rates* *referens* *vultus*, *quæ* *Pergamos* *olum* *Artifici* *descripsit* *acu*, *quæ* *stamina* *Memphis*, *Quæ* *Tyros* & *Babylon* *radio* *pinxere* *sonanti*.

Sale, & Salinis.

Hammanientes *Cyrenæicæ* *regionis* *populi* *domos* *sale* *montibus* suis *exciso* *ceulapide* *construunt*.

Sunt etiam in *Saxonia* *Salinæ* *vberrimæ*, & *argentifodinæ* ab *Othone* *primò* *inuentæ*.

Alas *vrbs* *Achaicæ*, à *sale* *ibidem* *reperito* *meruit* *nomen*.

In *Ormeno* *monte* *Indiæ* *quam* *sal* *eruitur*, & *instar* *lapidum* *caeditur*, *fertur* *postea* *renasci* *mira* *vberrate*.

Apud *Cyprum* *sal* *hammoniacū* *dicitur*, quod in *arenâ* *reperitur*. *Bisontium*, *vrbs* *est* *Burgundiæ*, in cuius *agro* *duo* *sunt* *fontes*, *alter* *aquæ* *dulcis*, *alter* *vnde* *sal* *igne* *densatum* *consciunt*, *candore* *prestans*, & *maximum* *eius* *gentis* *vectigal*.

Tarentini *sale* *abundant* *câdidissimo*, atque *fossili*, quem *Plinius* ait esse *omnium* *suauissimum*.

Apud *Bactros* *amnis* *Ochus*, & *Iaxartés* *ex* *appositis* *montibus* *deferunt* *salis* *ramenta*.

Sunt & in *Africa* *lacus* *turbidi* *salis* *ferentes*.

In *Carris* *Arabie* *oppido* *muros* *domos*que *massis* *salis* *faciunt*, *aqua* *ferruminans*.

Salicibus.

Aneria *vrbs* *Vmbriæ* *fuit* *quondam* *salicibus* *ferax*. *Vergi.* *Atque* *Amerina* *parat* *lentæ* *retinacula* *viti*.

Setabo.

Setabum *genus* *est* *lini*, *sudarii* *aptissimi*, & *tenuitate* *præcipui*, quo *abundat* *Hispaniæ* *vrbs* *Setabis* *nomine*. *Carullus*: *Nam* *sudaria* *Setaba* *ex* *Iberis* *miserunt* *mihi* *muneris* *Fabullas* & *Verannius*.

Sparto.

Spartum *herba* *est* in *Hispania* *fræquês*, *quæ* *optimum* *etiam* *conscitur* *linum*. *Strabo* *ait* in *Hispania* *câpum* *esse* *Spartarium*, à *Spartum* *multitudine* *nuncupatum*.

Scombris.

Scombraria *insula* *est*, *vel* *promontoriū* *contra* *Africam*, *scôbris*

piscibus abundans. Vnde nomen tractum.

Saliunca.

Saliuncam herbam breuem & foliosam multæ suauitatis gignit *Pannonia & Norica.*

Suibus.

Sues in *Arcadia* adeo saginantur, vt Plinius scribat Soricem in corpore cuiusdam præpinguis nidificasse.

Struthiocamelis.

Struthiocameli aues sunt in *Africa & Æthiopia*, tantæ magnitudinis, vt altitudinem hominis insidentis equo superent, & celeritate vincant.

Salmonibus.

Salmo fluuiatilis in *Aquitania*, præfertur marino.

Sampfucis.

Sampfucus herba est *Mytilenis* plurima, qua optimum cõficitur oleum, quod Sampfucinum dicitur.

Speculis.

Optima specula olim fiebant *Brundisij*, stanno & ære mixtis. Auctor Plinius.

Signis.

Rhodi LX XIII. millia signorum fuisse, Mutianus apud Plinium testis est.

Sinopide pigmento.

Sinopsis primū inuēta est in *Põio*, inde nomē à Sinope vrbe. Nascitur in *Ægypto, Balearibus, Africa*, sed optima in *Teno & Cappadocia.*

Siliqua.

Siliqua arbor nascitur frequens in *Syria, Ioniaque*, & circa *Gydon*, atque in *Rhodo* semper comantibus foliis.

Syluis.

Mare rubrum, & totus *Orientis Oceanus* refertus est syluis.

Tylos quoque insula maris Persici, quæ spectat Orientem.

Subere.

Suber præcipuè nascitur circa *Elidem*, aut *Spartam* Plinij temporibus nascebatur in *Italia.*

Scirpis.

Mauri mappalia sua tegunt scirpis, tanta eorum multitudine affluunt. His & nautæ in Pado velificant.

Stipulis.

In *Leborino* Campaniæ agro tanta est stipularum crassitudo, vt eis ligni vice vtantur.

Serpillo.

Plin. lib. 19. ait montes *Thracia* scaterere serpillo.

Spon-

Spongiis.

Spongiæ mollissimæ sunt circa *Lyciam*, in Helleponto asperæ, densæ circa *Maleam.*

Aliis rebus.

Sarcocollam partiæ arboris lachrymam habet Persis.

Sandaracam pigmentum *Topaxos* siue Topazonos & Rubri maris insula. *Selenitè* gemmam Arabia. *Sesamum* frugem India. *Syoperdicem* autem perdice minorem, Antiochia. *Synthicem* herbam Bœotia. *Stæchadem* herbam odoratam Stæchades insula.

Syderitem gemmā Arabia. *Silurum* piscem Nilus. *Scorpiones*, Africa.

Terebinthis.

O*Ricos*, seu Orithos ciuitas est iuxta Epyrum abundans Terebintho arbore quæ propterea vocatur Orithia. Verg. lib. 10. Includum buxo, aut Orithia Terebintho Lucet ebur.

Syria quoque habet Terebinthum, maximè in Damasco.

Talpis.

Talpis scætet tota *Bœotia*, præterquam Coronæ vrbs, vbi nec gignuntur, nec allati viuunt.

Plinius ait talpas in *Orebomeno* cuncta subruere.

Thure.

Sabea regio Arabiæ, & tota ferme *Arabia* abundans thure. Plinius Sabæi Arabum propter thura clarissimi. Val. Flac. li. 6. Argo. Hac quoque thuriferos felicia regna Sabæos. Vergilius lib. 1. Æneid. Centumque Sabæo Thure calent are. Idem India mittit ebur, molles sua thura Sabæi.

Minei Arabiæ populi, primi commercium thuris fecerunt, maximeque exercent.

Abundat etiam thure *Panchasi* regio Arabiæ, Lucr. lib. 2. Araque Panchæos exhalat propter odores.

Thure quoque nobilis est *Libanus*, mons Phœniciæ. Ausonius, Florum spirat odor, Libani ceu montis honor thus.

Topaxio.

Topazio lapide pretioso abundat *Topaxios* insula maris Rubri, à qua & nomen sumpsit. Reperitur & in Arabiæ insula, quæ *Chytis* vocatur.

Testudinibus.

Scribit Plinius in *Taprobane* insula tantam plerisque in locis testudinum reperiri multitudinem, vt earum superficie contegantur habitantium familiar.

In *Carnania* angulo sunt Chelonophagi (inquit Plinius) testudinum superficie casas tegentes, & carne vescentes. Sunt & in *Africa* plurimæ.

Testudines tantæ magnitudinis habet *Indicum* mare, ut singulârû superficiæ habitabiles casæ integantur, atque inter insulas rubri præcipuè maris his nauigent cymbis.

Troglodyte cornigeras habet, ut in Lyra annexis cornibus latis, sed mobilibus, quorum in nascendo, remigio se adiuuant.

Tædis.

Tæda arbor, nuptiis quondam sacra frequens est in *Calabria*.

Thapsia.

Thapsia ferula syluestris, nomen sumpsit à *Thapso* insula, in qua abundat.

Tigris.

Reperiuntur tigres in India apud *Prasios* populos, magnitudine duplici, quam sit Leo. luena. Indica Tigris agit rapida cum Tigride pacem.

Sunt & frequentes in *Hircania*, & *Armenia*, quæ propterea *Hircanæ* & *Armenicæ* dicuntur à poetis. Vergilius: Daphnis & *Armenias* cursu subiungere Tigres instituit.

Dicuntur & *Gangetica* à Gange. Ouidius libr. 6. Meta. Nec mora traxit Iryn, veluti Gangetica ceruæ lactentem foetum per sylvas *Tigris* opacas.

Eadem ratione dicuntur *Caucasæ*, à Caucaaso môte Scythiæ. Syllius: Caucasum lustrans virgato corpore Tigrim.

Et *Caspia*, à Caspia Scythiæ regione Claud. Si tu sancta Ceres, & te non Caspia tigris Edidit.

Parthica à Parthia. Idem: Quem Parthica tigris velat. Prope *Niphatem* Scythiæ fluium sunt etiam tigres. Sido. Aut ut Tigriferi phœtrata per arua Niphatis.

Tarandis.

Tarandum animal tauri magnitudine, & pelle versicolore (qua scuta fiunt) fert *Scythia*.

Torsionibus.

Torsio piscis est similis Delphino præterquam rostro. Hunc gignit mare *Ponticum*.

Thrissis piscibus.

Thrissas in *Tyberi* fluuio laudatissimas reperiri scribit Plinius. Has in *Aegypto* circa Meroæ stagnum, coloni flebilibus numeris esca vice deceptas expiscantur.

Thynnus.

Strabo ait Thynnos pisces miræ magnitudinis in *Hispania* reperiri eoque glande vesci prodit.

Thricis.

Thricis pisces sunt frequentes in *Istro*, ex quo quum in mare

ve-

venerunt nunquam postea remeant.

Thymallo.

Thymallum piscem magnitudine cubitali gignit *Ticinus*, Italiæ fluius.

Tuberibus.

Tubera poma, seu cibi in magnis olim deliciis fuerunt, Asiæ nobilissima exitère circa *Lampiacum*, & *Alopecosum*. Græciæ vero circa *Elidem*. Præstant *Africana*. De his *Martia*. Rumpimus altricem tenero de vertice terram Tubera: Boletis poma secunda sumus.

Tela.

Aufonius talem commendat *Persicam*, ubi ait: Laudet Achæmenias Orientis gloria telas, Molle aurum palis. Græciæ texe tuis. Comendatur *Aegyptia* ob præcipuâ lini bonitatem, vel quod multis liciis (quæ polimita dicuntur) texere docuerint. *Lucanus* libr. 10. Ut mos est Pharis miscendi liciâ telis.

Setabis vrbs Hispaniæ tela claruit. *Syllius* libr. 3. Atq; altrix celsa mittebat *Setabis* arce, *Setabis* & telas Arabum spreuisse superbas, Et pelusiaco filum componere Nilo.

Tauris.

Clitumnus fluius est *Vmbriæ*, cuius aqua pota candidos boues (qui ibidem sunt frequentes) reddit. *Statius* libr. 1. Syl. Aut præstet niueos *Clitumna* noualia tauros.

Meuania oppidum est *Vmbriæ*, *Clitumno* fluuio propinquum, ferax taurorum & armentorum. *Lucan* libr. 1. Est qui tauriferis vbi se *Meuania* campis Explicat.

Taxus.

Taxus arbor est feralis baccas proferens venenatas, à qua toxicum velur taxicum appellatur. Frequens est in *Hispania* & *Cosica*. Vnde *Verg.* Sic tua *Cyrnæas* fugiant examina taxos. *Plinius* ait, *Arcadiæ* taxos tam præsentis esse veneni, ut si quis sub iis dormiat, cibumve capiat, statim moriatur.

Tapetibus.

Alexandria & *Assyria* tapetibus claruerunt, qui inde *Assyrii* & *Alexandrini* vocantur. *Statius* libr. 2. Thebaid. Fuderat *Assyrii* extincta tapetibus alto *Membra* thoro.

Thermis.

Baiæ ciuitas est *Campaniæ*, in cuius agro calidæ sunt aquæ ad voluptatem & varios morbos aptissima. Vnde & *thermæ* *Baianæ* celebratæ sunt.

Targoni, & Trogete.

Tragonis, seu *Rhagion*, herba nascitur in *Creta* tantum insula in

maritimis, junipero similis, & femine, & folio & ramis.
Trogetes arbor nascitur in inferiore *Cyrenaica* parte.

Thymo.

Thymus, seu Thymum, herba est apibus gratissima, qua abundant *Hybla* & *Mimetus*. Verg. in Buc. Nerine Galatæa, thymo mihi dulcior Hyolæ. Mart. lib. 5. Hyblæ s. madidas thymis placentæ.

Triticio.

Plinius ait *Bizantium* Africae campum centenos quinquagenos tritici modios reddere, a quo in *Augusto* ex vno grano quadringenta paucis minus germina, & c. c. x. l. stipulas Neroni ex vno grano.

Cum centesimo quidem & *Leonini* Siciliae campi fundunt. Sunt imprimis feraces tritici tota *Betica* & *Aegyptus*.

Tribulis.

Thracia tantam habet tribulorum copiam, ut eorum foliis equos saginent, qui ad *Syrionam* habitant.

Trigelaphis.

Trigelaphi animalia iuxta *Phasim* Colchorum amnem, nec alibi nascuntur.

Turdis.

Idem ait Turdos frequentes in *Germania* cerni, maximè hyematis tempore.

Vasis.

Habet *Samos* in sula figulinum lutum, conficiendis vasis (quæ in æsculentis laudantur) aptissimum. Vnde *Tibullus* libro. 2. At tibi læta trahant *Samiæ* conuiuia testæ.

Cuma quoque ciuitas *Campaniæ* vasis olim terreis gloriabatur. Idem *Tibullus*: Fictæque *Cumana* lubrica terra rota.

Corinthus vrbs *Græciæ*, prima toreumatû, vasorumque luxuriam commenta est, quæ *Corinthia* propterea dicuntur, & eorum amatores *Corinthiarum*. *Suetonius* in *Augusto*: Pater argentarius, ego *Corinthius*. *Statius*: *Ætæ*; ab *Isthmiacis* auro potiora metallis.

Venenis, & herbis venenatis.

Abundat venenis, & herbis venenicis *Theffalia*. *Tibullus* libr. 2. Quicquid & herbarum *Theffalia* terra dedit. *Propertius* libr. 1. Et bibere è tota toxica *Theffalia*. *Luc.* li. 6. *Theffalia* quinetiam tellus herbasque nocentes *Rupibus* ingenuit. *Oui.* li. 3. Nam mea *Theffalico* languent deiora veneno *Corpora*.

Pontus quoque venenicis abundat herbis, Verg. in Buc. Has herbas, atque hæc *Ponto* mihi lecti venena, Ipse dedit *Mæris*, nascuntur plurimo *Ponto*.

Colchos, & *Iberia* sunt etiam feraces veneni. *Horatius*. Herbasque

quæ *Colchos* & *Iberia* mittit venenorum ferax.

Sythias Stat. lib. 4. *Thebaid*. Et *Scythicus* quoties armata venenis *Colchis* aget.

Athrae vrbs est *Theffaliæ*, itidem veneni ferax. *Valerius Flac.* li. 6. *Argon*. Quamuis *Athracio* *Lunam* spumare veneno sciret.

Citæa vrbs fuit *Colchorum*, venenicis famosa. *Proper.* lib. 1. Tunc ego crediderim vobis & *sydera*, & amnes *Posse* *Citæis* ducere carminibus. Vnde & magna *Citæis* ab eodem vocatur li. 2. vbi ait, Non hic herba valet, non hic nocturna *Citæis*, Non per *Medeæ* gramina cocta manus.

Phasis fluuius *Colchorum*. *Ouid*. Quid te *Phasiæ* inuerunt gramina terræ?

Vellere.

Seres populi sunt orientales, apud quos arbores sunt, non folia solum, sed lanam quoque tenuissimam proferentes, ex quarum frondibus, canicem depeccunt aqua perfulam, & ex vellere vestimenta conficiunt, quæ vocantur *Serica*. *Ver.* li. 2. *Geor.* *Vellera*que; ut foliis depeccunt tenuia *Seres*. *Proper.* lib. 1. Quid releuant variis *Serica* textibus?

Miletus vrbs *Ionæ*, Lanarum & vellere præstantia, magnam quoque meruit laudem. *Martial.* Nec *milerus* erat vellere digna tuo. *Horatius* li. 1. *Epist.* Alter *Mileti* textam cave peius & angue Vitabit *chlamydem*. *Verg.* li. 3. *Georg.* Quamuis *Milefia* magno *Vellera* mutantur, *Tyrio* imitata coloris.

Vestibus.

In *Pellene* *Achaïæ* ciuitate diuersæ vestimentorum formæ fieri consueverunt. Vestes *Pellenicæ* adeò nobiles fuerunt, ut in *Iunonis* ludis ac certaminibus victori *Lacerna Pellenica* præmij vice daretur.

Vlmis.

Pteleon vrbs *Theffaliæ*, nomen habuit ab *vlmorum* frequentia.

Vitulis.

Sunt qui velint *Italiam* à taurorum, bouum, vitulorumque multitudine & præstantia nominatam. *Græci* enim (inquit *Gellius*) *Italos* vocant vitulos.

Vrbibus.

In *Creta* insula centum fuerunt vrbes. *Ouid.* li. 6. *Fama* noti centum *Cretæas* forsitan vrbes Impleffer monstri. Idem in *Episto*. Non ego te *Crete* centum digesta per vrbes *Aspiciam*.

Aegyptiæ regnante *Amasi* viginti millia vrbum habitauerunt. In *Babryanis* mille vrbes fuerunt, In *Italia* septingentæ.

Taracensis *Hispania* continet oppida c. c. x. lll.

Polybius scribit trecentas *Celiberorum* vrbes à *Tiberio* *Græcæ*

cho expugnatas.

Vivariis.

Viaria animalium (inquit Volaterranus) ad tria millia in tota *Britanniæ* insula cernuntur.

Vrtica pisce.

Vrtica piscis adhærens scopulis frequens est in *Chalcide* Euboicæ.

Vnguentis.

Vnguentum *Rosaceum* optimum est apud Phaselidem, Neapolim & Capuâ: *Crocinum* in Cilicia, & Rhodo: *Nardinum*, apud Tarsum: *Oenanthinum* & *Omphacinum* apud Cyprum: *Adraminum*, *Amaranthinum*, *Coum*, *Melinum*, *Metopium*, *Mendesum*, in Ægypto: *Iridis* optimum apud Elidem. Fuit & Agathusa insula vnguento nobiliss, vna earum, quæ Sporades dicuntur. Idem Syria. Propert. lib. 2. Quam dabitur Syrio munere plenus onyx.

Antiquitus laudatissimum fuit vnguentum in Delo insula. Terrarum omnium accommodatissima vnguentis est Ægyptus. Ab ea Campana est proxima copia rosæ. Bathylli populi, Cyprij, Cyziceni, Corinthij, vnguentis madent.

Vrsis.

In *Mysia* vrsi sunt albi tanto infecti veneno, vt canes venantes solo afflatu perimant.

Apud *Rhoxolaunos* & *Lituanos* maximi capiuntur vrsi, qui mansueti regibus sunt in deliciis.

Vris.

Vri animalia sunt magnitudine tauri, quæ in *Germaniæ* syluis reperiuntur.

Vlulis.

Vlulæ in *Borsippa*, Assyriæ ciuitate, miræ magnitudinis, ac cibo expetite inueniuntur.

Ventis.

Gonoessa, Ætolizæ ciuitas, perpetuis ventis agitur. Seneca in Troade, An carens nunquam Gonoessa vento.

Vniombus.

Vniones gemmæ reperiuntur in *Gange*. Mantuanus; Vniôque ingenti candens Gangeticus orbe.

Vitro.

Plinius ait *Sidonem* vitri officinis quodam fuisse nobilem. Idem li. 5. *Sidonem* vocat vitri artificem.

Vitra fiunt in *India* è crystallo. Et ob id nulli cõparatur Indicû.

Vmedonibus.

Iuba apud Plinium testis est Vnedones arbores esse in *Arabiz* quinquagenûm cubitorum altitudine.

Vicis.

Habuit insula *Taprobane* vicos 700. quos pagos dicimus.

Vulturibus.

Vulturibus.

Vultures non aliorum dicuntur Caucasei, quàm quod in *Caucaso* abundant. Verg. in Buc. Caucaicisq; refert volucres, furtumq; Promethei. Hinc orta poetarum fabula de Prometheo, quem ibidem rodi & à vulture fabulantur.

Vlua.

Padusa fluius Rauennæ vicinus plurimum habet vluz. Mantuanus; Et vlurparæ tellus vicina Padusa.

Vino. & vitibus.

Tmolus mons Lydiæ, Falernus, & Massicus Campaniæ, Aulon Calabriæ optimo abundant vino. *Tmolus*: Syllius li. 7. Atque ex illo tempore diues Tmolus. Ouid. li. 6. Metamorpho. Deserere sui nymphæ vineta Timoli. *Falernus*. Varro: Quod far comparandum Campo? Quod triticum Appulo? Quod vinum Falerno? Tibull. Nunc mihi fumosos veteres proferre Falernos. *Massicus*: Horat. Est qui nec veteris pocula Massici. Verg. li. 7. Vertunt felicia Baccho Massica. *Aulon*: Horat. Et amicus Aulon Fertilis Baccho minime: Falernis inuidet vis. Martialis: Nobilis & lanis & Bacchò fertilis Aulon, Det pretiosa tibi vellera, vina mihi.

Gaurus quoque mons Campaniæ, vinum habuit laudabile, vt Falernus.

Commendatur & vitû *Lesbium*. Proper. li. 1. Lesbia Mentoreo vina bibas opere. Horat. Hic innocentis pocula Lesbij Duces sub umbra. Aristoteles (vt scribit Gell. lib. 12.) agrotans gustato vino Rhodo, inquit, Firmum hercle vinum, & iucûdum. Degustato in de Lesbio, Vtramq; inquit, oppido bonum, sed tuavius Lesbium.

Methymna ciuitas fuit in Lesbo, vini bonitate nobilis. Verg. li. 2. Georg. Quam Methymnæo carpit de palmite Lesbos. Syllius li. 7. Ac Methymna ferax, Latiis cessere Falernis.

Cæcubum oppidum Campaniæ commendat etiam vini bonitas. Martialis: Cæcuba Fundanis generosa coquantur amicis. Horat. Cæcubum, & prælo domitam Caleno Tu bibes vnam.

Fuit & in *Caleno* vrbe Campaniæ vinum generosum. Iuuenaliæ. Quæ molle Calenum Porrectura viro miscet sitiente Ruberam.

Formia vrbs iuxta Caietam, antiqua Læstrygonum sedes fuit nobilis vino. Horat. Mea nec Falernæ Temperent vites, neque Formiani Pocula colles.

Setina vrbs Campaniæ superbit etiam vini bonitate. Mart. li. 4. Tu Setina quidem semper, vel Massica ponis.

De *Sorrento* Campaniæ oppido, Martialis: Surrentina bibis, nec Myrrha picta, nec aurâ Sume. dabunt calices hæc tibi vina suos.

Habuit & prædulces vvas *Alba* vrbs Italiae. Martialis: Hoc de Cæsa-

Cæsaris mitis vindemia cellis Mittit, Iulæo quæ sibi mōte placet,
Fundanum etiam commendatur à Fundis oppido Campaniæ.

Martial. Hæc Fundana tulit fœlix Autumnus opimi.

Messana vrbs Siciliæ, à Mamertinis Campaniæ populis habitata optimū ferebat vinū. Martialis: Amphora Nestora tibi Mamer-
tina senecta. Si detur, quoduis nomē habere potest. Plinius. Quarta-
rum curriculū obtinere publicis epulis à diuo Augusto Mamer-
tina, circa Messanam in Sicilia genita.

Chios insula maris Ægei, & Aruisum in ea promontorium lau-
dantur vini præstantia. Syllius lib. 7. Et Ambrosius Aruisia pocula
succis.

Vientum Ethruriæ oppidum. Horat. Qui Vientanum festis po-
tare diebus. Mart. li. 2. Vientana tuam si domat vua sitim.

Aminei populi fuerunt, vbi nunc est Falernus, quorum regio
Aminæ dicebatur vini feracissima. Ver. lib. 2. Geor. Sunt & Ami-
næ vites firmissima vina.

Thasus insula maris Ægei vinū habuit laudabile. Ver. li. 2. Geor.
Sunt Thasæ vites, sunt & Mareotides albæ.

Mareotis pars Ægypti itidem Horat. Mentemq; lymphatū Ma-
reotico Redegit in veros timores. Stat. li. 3. Syl. Sparfit Tyrhenæ
Mareotica vina Mineræ. Hoc vinū durat in longam vetustatem.

Naxos insula maris Ægei, à fertilitate vini Dionysia dicta est.
Vnde Pontanus vitigenam eam appellat, dicens: Hæc post vitige-
næ spaciante littora Naxi. Bacchicā Statius li. 4. Achil. Lemnos,
& à tergo decrescit Bacchica Naxos.

Maronea vrbs Ciconū laudata est vino, quo Vlysses inebriauit
Polyphemum. Tibullus. Victa maro nō fœdatus lumina Baccho,

Methone quoque vrbs in Thracia, nomen habuit à vini copia
Nam Methin Græci ebrietatem vocant.

Turraco in Hispania, etiam vino claruit. Syllius lib. 3. Dat Tarra-
co pubem Vitifera, & Latio tantum cessura Lyæo.

Vina apud Græcos celebrata fuere Prannium Cereri sacrum,
Chium, Thasium, Lesbium, Creticum, & apud Syracusanos Polium,
Colum, denique & Rhodium.

Celebrantur & alia pleraq; loca vini bonitate, quæ omnia lon-
gū esset recēserē. Propterea summatim subiiciamus, quod in cō-
pendium redēgimus ex Plin. lib. 14. cap. 10. Augustus (inquit) Seti-
num prætulit cunctis. Antea Cēcubo erat generositas in palustri-
bus populetis. Secunda nobilitas agro Falerno. Nascitur Gaura-
num in summis collibus, mediis Faustionū, imis, Falernum. Albanæ
vina sunt prædulces. Surrentina in vineis tantū nascūtur, cōua-
lescentibus maximè probata propter tenuitatem, salubritatēq;
Nam

Nam quæ spissa sunt, non aded profunt morbis. Surrentino medi-
ci nobilitatem dabant. Certæ Massica æquæ ex monte Gaurano.
Præponuntur Calena, & quæ in vineis arbutifq; nascuntur, Fun-
dana Augustus præbuit Mamertina, circa Messanā Siciliæ genita.
Potulana ab autore dicta etiam laudatur. Retica Falernis tantū
posthabentur à Verg. Hetruriæ palmam Luna habet, Liguria: Ge-
nuæ, inter Pyrenæum Alpēq; Massilia. Hispaniarū Laletana, copia
nobilitatur. Elegatia vero Tarraconensia, atq; Lauronesia, & Balea-
rica ex insulis, Italiq; primis cōferuntur. In summa gloria fuere Tha-
siana, Chiumque ex Chio, quod Aruisium vocant. Item Lesbium
quod iponte naturæ suæ mare sapit. Gratia est & Clazomenio.

Quid autem de Gallicis dicendum? De quibus veteres nihil ferē
scriptum reliquerunt, ne alienæ gentis gloria suam ipsi deprime-
rent. Existimabant, fuliginē, & tenebras suis inductum iri, si de no-
stratibus verba facerent. Sciebant enim terram Gallicam populū
virtute omnium præstantissimam, vini quoque gloria nō esse in-
feriorem, imo & feliciorē multo. Propterea hoc velut cōiuea-
tes prætermiserunt: quum tamen sit in confesso Belneusibus, Ni-
uernis, Andegauensibus, Aurelianis, Parrhisius, meliora non repe-
riri, etiam si exotica omnia conferre libeat.

Sed iam nostræ copię finem fecimus. Nam tamen cursim om-
nia, & velut per transeunam attigerimus, remque omnem leui
(quod aiunt) brachio excuilerimus, satis tamen hæc ipsis etiam
litterarum helluonibus fore confido. Quod si quis rem parum ac-
curatè dicat curatam, curet curiosus. Habebit saltem, vbi doctri-
næ suæ, & eloquentiæ nervus exerceat.

LOCA DIVERSIS REBUS CAREN- TIA.

ONGRIVVM videtur, vt rerum copiam subsequa-
tur penuria. Propterea paucis narrare constitui, quibus
locis quæque res desint, vt animi pascantur varietate,
quæ tantum voluptatis consuevit parere, quantum ci-
borum diuersitas, mensis. Sed iam hanc rumpamus glaciem, &
iter aperiamus lectori.

Insula est Carthaginem versus, *Gante egalata* nomine, cuius ter-
ra Scorpionem dirum animal Africa necat.

Dantur & in *Clupea* emori scorpiones.
Nilis vnus omnium fluuiorum nullas expirat auras. Plinius.

Siga-

Sigarus Arabiae est insula, quam canes non intrant. Expositique carum littora, errando moriuntur.

Tentyrae insulae Crocodili non adnatant olfactuque incolarum, serpentes fugantur.

Cervus Africae propemodum sola non gignit, nec etiam vrsos.

Asinus (quod sint frigoris impatientes) carent Pontus, & Scythiae regiones frigidissimae.

In *Arabia* Saillum genus non vivit in vilo genere maxime in regione Scanzitarum populorum.

Mustella in *Baotia* Lebadiam illatae, solum ipsum fugiunt.

In *Ithaca* lepores illati moriuntur extremis quidem in littoribus.

In *Ebuso*, Cuniculi non sunt.

In *Olympo* Macedoniae monte non sunt lupi. Lupos quoque non gignit *Anglia*, nec abunde aductos nutrit.

In *Creta* insula non sunt vulpes, nec vrsi, nec vllum omnino maleficum animal praeter Phalangium, Item non sunt cerui, nec apri, nec Attagenae, nec Erinacei.

Plinius ait in *Africa* nec esse apros, nec cervos, nec capreas, nec vrsos.

Idem ait Cornicem nunquam *Athenis* aspici.

Hirundines *Thebarum* tecta non subeunt, quoniam urbs illa saepius captant. Nec *Bixiae* in Thracia cernuntur, propter scelera Thefei.

In *Creta* insula non sunt Noctuae, & si qua inuicta sit emoritur. *Rhodis* aquilam non habet.

Larius lacus est Italiae transpadanae ad quem Ciconiae non transiunt.

In *Fidemiae* agro iuxta Romam, Ciconiae, nec nidum faciunt.

Picus Martius negatur esse in agro *Tarentino*.

Perdices non transvolant *Baotiae* fines in Attica.

Non est vlla avis in *Ponto* insula, in qua sepultus est Achilles.

Cerasti in *Aegypto*, nulla cura vnquam potuere gigni.

Hedera non nascitur in *India*, nisi in monte Mero.

In *Aegypto* & *Siria*, reges inopia abietis, cedro ad classes feruntur vii.

Magudaris non provenit in *Cyrenaica* regione.

Thymum herbam apibus gratissimam non habet *Arcadia*.

In *Carina* monte Cretae, mulcae non reperiuntur.

Templum quoque *Herculis*, Romae non ingrediebantur.

In *Aegypto* non nascitur Hebenus arbor.

Tucae in *Thracia* & *Phrygia* non nascuntur.

India neque aes, neque plumbum habet, sed gemmis suis, ac mar-

margaritis haec permutat.

Mures non sunt in *Paro* insula.

Daulis oppidum est non procul Delphis, vbi Lucinia non purit.

Herodotus ait nullos mulos gigni in *Scythia*, propter immensum frigus.

Montes non habet *Lusitania*, teste Strabone.

Cic. ait *Anglos* oleo carere, & vino, pro quo ceruisia vtuntur.

Gaulion regio Libyae serpentes non nutrit:

In *Coronae* Bœotiae urbe talpa non gignitur.

AD ILLVSTRISSIMVM MAGNÆQVE
spei adolescentem, & regio prognarum san-
guine Franciscum Cluientem
Rauilij Textoris
carmen.

CVr ego nunc laudum praeco tubicemque tuarum
Offero, & inculta fabricatum incide volumen,
Laurigeris Franciscæ, puer gratissime Musis:
Hoc fecere tui mores, & candida virtus,
Quae quantum surgit numerosis mensibus etas,
Tantum habet augmenti, crescitque argentibus annis,
Tanta tibi in mineo, tum clara est gratia vultu,
Tantus in ore lepos, tum clara in corpore dotes,
Vt triplex habeat lapidoso in pectore marmor,
Qui tantum specimen non pleno praedicat ore.
Quo sit, ut hos noster numerus tibi mittat Apollo.

Rigaldi. J. Fran. de Torre